

Издание
на български език

Информация и известия

Година 61
2 юли 2018 г.

Съдържание

IV Информация

ИНФОРМАЦИЯ ОТ ИНСТИТУЦИИТЕ, ОРГАНИТЕ, СЛУЖБИТЕ И АГЕНЦИИТЕ НА ЕВРОПЕЙСКИЯ СЪЮЗ

Съд на Европейския съюз

2018/С 231/01 Последни публикации на Съда на Европейския съюз в *Официален вестник на Европейския съюз* 1

V Становища

СЪДЕБНИ ПРОЦЕДУРИ

Съд

2018/С 231/02 Дело С-574/15: Решение на Съда (голям състав) от 2 май 2018 г. (преюдициално запитване от Tribunale di Varese — Италия) — Наказателно производство срещу Mauro Scialdone (Преюдициално запитване — Данък върху добавената стойност (ДДС) — Защита на финансовите интереси на Съюза — Член 4, параграф 3 ДЕС — Член 325, параграф 1 ДФЕС — Директива 2006/112/ЕО — Конвенция PIF — Санкции — Принципи на равностойност и ефективност — Невнасяне в определения от закона срок на дължимия на база на годишната данъчна декларация ДДС — Национална правна уредба, която предвижда наказание лишаване от свобода само когато неплатеният ДДС надхвърля определен праг за криминализиране — Национална правна уредба, която предвижда по-нисък праг за криминализиране на невнасянето на удържан при източника данък върху доходите) 2

2018/С 231/03 Дело С-82/16: Решение на Съда (голям състав) от 8 май 2018 г. (преюдициално запитване от Raad voor Vreemdelingenbetwistingen — Белгия) — К.А. и др./Belgische Staat (Преюдициално запитване — Контрол на границите, убежище, имиграция — Член 20 ДФЕС — Харта на основните права на Европейския съюз — Членове 7 и 24 — Директива 2008/115/ЕО — Членове 5 и 11 — Гражданин на трета страна, на когото е наложена забрана за влизане — Молба за предоставяне на разрешение за пребиваване с цел събиране, като семейство, с гражданин на Съюза, който никога не се е възползвал от свободата си на движение — Отказ за разглеждане на молбата) 3

2018/C 231/04	Съединени дела C-331/16 и C-366/16: Решение на Съда (голям състав) от 2 май 2018 г. (преюдициални запитвания от Rechtbank Den Haag, zittingsplaats Middelburg — Нидерландия и от Raad voor Vreemdelingenbetwistingen — Белгия) — K./Staatssecretaris van Veiligheid en Justitie (C-331/16), Н. F./Belgische Staat (C-366/16) (Преюдициално запитване — Гражданство на Европейския съюз — Право на свободно движение и на свободно пребиваване на територията на държавите членки — Директива 2004/38/ЕО — Член 27, параграф 2, втора алинея — Ограничаване на правото на влизане и на правото на пребиваване по съображения, свързани с обществения ред, обществената сигурност или общественото здраве — Експулсиране на основания, свързани с обществения ред или обществената сигурност — Поведение, което представлява истинска, настояща и достатъчно сериозна заплаха за някой от основните интереси на обществото — Лице, получило отказ по молбата си за убежище на основание член 1, раздел F от Женевската конвенция или на член 12, параграф 2 от Директива 2011/95/ЕС — Член 28, параграф 1 — Член 28, параграф 3, буква а) — Защита срещу експулсиране — Пребиваване в приемащата държава членка през последните десет години — Императивни основания, свързани с обществената сигурност — Понятие)	4
2018/C 231/05	Дело C-376/16 P: Решение на Съда (четвърти състав) от 3 май 2018 г. — Служба на Европейския съюз за интелектуална собственост (EUIPO)/European Dynamics Luxembourg SA, European Dynamics Belgium SA, Evropaiki Dynamiki — Proigmena Systimata Tilepikoinonion Pliroforikis kai Tilematikis AE Обжалване — Обществени поръчки за услуги — Предоставяне на външни услуги за управление на програми и проекти, както и на техническа консултация в областта на информационните технологии — Механизъм за възлагане на поръчката по реда на класиране на кандидатите — Член 21 от Статута на Съда на Европейския съюз — Член 76 и член 84, параграф 1 от Процедурния правилник на Общия съд — Забрана за произнасяне ultra petita — Тежест на подкритериите в рамките на критериите за възлагане — Явни грешки в преценката — Регламент (ЕО, Евратом) № 1605/2002 — Член 100, параграф 2 — Решение за отхвърляне на офертата — Липса на мотиви — Загуба на възможност — Извъндоговорна отговорност на Европейския съюз — Искане за присъждане на обезщетение)	6
2018/C 231/06	Дело C-684/17 P: Жалба, подадена на 6 декември 2017 г. от Banca Monte dei Paschi di Siena SpA, Wise Dialog Bank SpA (Banca Widiba SpA) срещу решението на Общия съд (втори състав), постановено на 26 септември 2017 г. по дело T-83/16 — Banca Monte dei Paschi di Siena и Banca Widiba SpA/EUIPO	6
2018/C 231/07	Дело C-685/17 P: Жалба, подадена на 6 декември 2017 г. от Banca Monte dei Paschi di Siena SpA, Wise Dialog Bank SpA (Banca Widiba SpA) срещу решението на Общия съд (втори състав), постановено на 26 септември 2017 г. по дело T-84/16 — Banca Monte dei Paschi di Siena SpA и Banca Widiba SpA/EUIPO	7
2018/C 231/08	Дело C-168/18: Преюдициално запитване от Bundesarbeitsgericht (Германия), постъпило на 5 март 2018 г. — Pensions-Sicherungs-Verein VVaG/Günther Bauer	7
2018/C 231/09	Дело C-175/18 P: Жалба, подадена на 6 март 2018 г. от PTC Therapeutics International Ltd срещу решението, постановено от Общия съд (втори състав) на 5 февруари 2018 г. по дело T-718/15, PTC Therapeutics International Ltd/Европейска агенция по лекарствата (EMA)	8
2018/C 231/10	Дело C-178/18 P: Жалба, подадена на 7 март 2018 г. от MSD Animal Health Innovation GmbH, Intervet international BV срещу решението, постановено от Общия съд (втори състав) на 5 февруари 2018 г. по дело T-729/15, MSD Animal Health Innovation GmbH и Intervet international BV/Европейска агенция по лекарствата	9
2018/C 231/11	Дело C-203/18: Преюдициално запитване от Oberverwaltungsgericht für das Land Nordrhein-Westfalen (Германия), постъпило на 20 март 2018 г. — Deutsche Post AG, Klaus Leymann/Land Nordrhein-Westfalen	10
2018/C 231/12	Дело C-210/18: Преюдициално запитване от Schienen-Control Kommission (Австрия), постъпило на 23 март 2018 г. — WESTbahn Management GmbH/ÖBB-Infrastruktur AG	10
2018/C 231/13	Дело C-224/18: Преюдициално запитване от Naczelny Sąd Administracyjny (Полша), постъпило на 28 март 2018 г. — Budimex S.A.	11
2018/C 231/14	Дело C-225/18: Преюдициално запитване от Naczelny Sąd Administracyjny (Полша), постъпило на 28 март 2018 г. — Група „Lotos“ S.A.	11
2018/C 231/15	Дело C-227/18: Преюдициално запитване от Budai Központi Kerületi Bíróság (Унгария), постъпило на 3 април 2018 г. — VE/WD	12

2018/C 231/16	Дело C-228/18: Преюдициално запитване от Kúria (Унгария), постъпило на 3 април 2018 г. — Gazdasági Versenyhivatal kontra Budapest Bank Nyrt. и др.	13
2018/C 231/17	Дело C-235/18: Преюдициално запитване от Naczelny Sąd Administracyjny (Полша), постъпило на 28 март 2018 г. — Vega International Car Transport and Logistic — Trading GmbH	14
2018/C 231/18	Дело C-262/18 P: Жалба, подадена на 16 април 2018 г. от Европейската комисия срещу решението, постановено от Общия съд (втори състав) на 5 февруари 2018 г. по дело T-216/15, Dôvera zdravotná poisťovňa, a.s./Европейска комисия	14
2018/C 231/19	Дело C-280/18: Преюдициално запитване от Symvoulio tis Epikrateias (Гърция), постъпило на 24 април 2018 г. — Alain Flausch, Andrea Bosco, Estienne Roger Jean Pierre Albrespy, Somateio „Syndesmos Iiton“, Somateio „Elliniko Diktyo — Filoi tis Fisys“, Somateio „Syllogos Prostatias kai Perithalpsis Agias Zonis — SPPAZ“/Ypourgos Perivallontos kai Energeias, Ypourgos Oikonomikon, Ypourgos Tourismou, Ypourgos Nafiliias kai Nisiotikis Politikis	16
2018/C 231/20	Дело C-312/18 P: Жалба, подадена на 11 май 2018 г. от Eco-Bat Technologies Ltd, Berzelius Metall GmbH, Société traitements chimiques des métaux срещу определението, постановено от Общия съд (осми състав) на 21 март 2018 г. по дело T-361/17, Eco-Bat Technologies Ltd, Berzelius Metall GmbH, Société traitements chimiques des métaux/Европейска комисия	17
Общ съд		
2018/C 231/21	Дела T-429/13 и T-451/13: Решение на Общия съд от 17 май 2018 г. — Bayer CropScience и др./Комисия (Продукти за растителна защита — Активни вещества клотианидин, тиаметоксам и имидаклоприд — Преразглеждане на одобрението — Член 21 от Регламент (ЕО) № 1107/2009 — Забрана на употребата и продажбата на семена, третирани с продукти за растителна защита, съдържащи посочените активни вещества — Член 49, параграф 2 от Регламент № 1107/2009 — Принцип на предпазните мерки — Пропорционалност — Право на изслушване — Извъндоговорна отговорност)	18
2018/C 231/22	Дело T-584/13: Решение на Общия съд от 17 май 2018 г. — BASF Agro и др./Комисия (Продукти за растителна защита — Активно вещество фипронил — Преразглеждане на одобрението — Член 21 от Регламент (ЕО) № 1107/2009 — Забрана на употребата и продажбата на семена, третирани с продукти за растителна защита, съдържащи посоченото активно вещество — Член 49, параграф 2 от Регламент № 1107/2009 — Принцип на предпазните мерки — Анализ на последиците)	19
2018/C 231/23	Дело T-283/15: Решение на Общия съд от 8 май 2018 г. — Esso Raffinage/ECHA (REACH — Оценка на досиета — Проверка за съответствие на регистрациите — Проверка на представената информация и последващи действия след оценката на досиетата — Обявяване на несъответствие — Компетентност на Общия съд — Жалба за отмяна — Обжалваем акт — Пряко и лично засягане — Допустимост — Правно основание — Членове 41, 42 и 126 от Регламент (ЕО) № 1907/2006)	20
2018/C 231/24	Дело T-205/16: Решение на Общия съд от 17 май 2018 г. — Литва/Комисия (Кохезионен фонд — Разходи, изключени от финансиране — Техническа подкрепа за управлението на Кохезионния фонд в Литва — ДДС — Член 11, параграфи 1 и 3 от Регламент (ЕО) № 16/2003 — Намаляване на финансовата помощ)	21
2018/C 231/25	Дело T-626/16: Решение на Общия съд от 16 май 2018 г. — Groszczynski/Парламент (Правна уредба, свързана с разностите и надбавките на членовете на Европейския парламент — Надбавка за парламентарни сътрудници — Връщане на недължимо платени суми — Компетентност на генералния секретар — Elesta in a via — Право на защита — Тежест на доказване — Задължение за мотивиране — Политически права — Равно третиране — Злоупотреба с власт — Независимост на членовете на Парламента — Фактическа грешка — Пропорционалност)	21
2018/C 231/26	Дело T-675/16: Решение на Общия съд от 15 май 2018 г. — Wirecard/EUIPO (mycard2go) (Марка на Европейския съюз — Заявка за словна марка на Европейския съюз „mycard2go“ — Абсолютно основание за отказ — Описателен характер — Член 7, параграф 1, букви б) и в) от Регламент (ЕО) № 207/2009 [понастоящем член 7, параграф 1, букви б) и в) от Регламент (ЕС) 2017/1001] — Задължение за мотивиране — Член 75, първо изречение от Регламент № 207/2009 (понастоящем член 94, първо изречение от Регламент 2017/1001)	22

2018/C 231/27	Дело T-676/16: Решение на Общия съд от 15 май 2018 г. — Wirecard/EUIPO (mycard2go) (Марка на Европейския съюз — Заявка за фигуративна марка на Европейския съюз „mycard2go“ — Абсолютно основание за отказ — Описателен характер — Член 7, параграф 1, букви б) и в) от Регламент (ЕО) № 207/2009 [понастоящем член 7, параграф 1, букви б) и в) от Регламент (ЕС) 2017/1001])	23
2018/C 231/28	Дело T-712/16: Решение на Общия съд от 16 май 2018 г. — Deutsche Lufthansa/Комисия (Конкуренция — Концентрации — Пазар на въздушния транспорт — Решение за обявяване на концентрацията за съвместима с вътрешния пазар при спазване на някои ангажменти — Решение за освобождаване на страна от задължения, предмет на ангажменти — Пропорционалност — Оправдани правни очаквания — Принцип на добра администрация — Злоупотреба с власт)	23
2018/C 231/29	Дело T-818/16: Решение на Общия съд от 16 май 2018 г. — Netflix International и Netflix/Комисия (Жалба за отмяна — Държавни помощи — Помощ, която Германия планира да отпусне в подкрепа на производството и разпространението на филми — Решение, с което помощта се обявява за съвместима с вътрешния пазар — Липса на лично засягане — Подзаконов акт, включващ мерки за изпълнение — Недопустимост)	24
2018/C 231/30	Дело T-860/16: Решение на Общия съд от 15 май 2018 г. — Wirecard/EUIPO (mycard2go)/EUIPO (Марка на Европейския съюз — Заявка за фигуративна марка на Европейския съюз „mycard2go“ — Абсолютно основание за отказ — Описателен характер — Член 7, параграф 1, букви б) и в) от Регламент (ЕО) № 207/2009 [понастоящем член 7, параграф 1, букви б) и в) от Регламент (ЕС) 2017/1001])	25
2018/C 231/31	Дело T-23/17: Решение на Общия съд от 16 май 2018 г. — Barnett/ЕИСК (Публична служба — Длъжностни лица — Пенсия за осигурителен стаж — Ранно пенсиониране без намаляване на пенсионните права — Мярка, предвидена преди в член 9, параграф 2 от приложение VIII към Правилника — Интерес на службата — Изпълнение на отменително решение, постановено от Съда на публичната служба — Отговорност)	25
2018/C 231/32	Дело T-387/17: Решение на Общия съд от 16 май 2018 г. — Triggerball/EUIPO (Форма на топка с множество кантове) (Марка на Европейския съюз — Заявка за триизмерна марка на Европейския съюз — Форма на топка с множество кантове — Абсолютно основание за отказ — Отличителен характер — Член 7, параграф 1, буква б) от Регламент (ЕО) № 207/2009 (понастоящем член 7, параграф 1, буква б) от Регламент (ЕС) 2017/1001)	26
2018/C 231/33	Дело T-199/18: Иск, предявен на 16 март 2018 г. — SCF Terminal (Кипър) и S H В/Съвет и др.	26
2018/C 231/34	Дело T-230/18: Жалба, подадена на 6 април 2018 г. — Czarnecki/Парламент	27
2018/C 231/35	Дело T-238/18: Жалба, подадена на 12 април 2018 г. — Netflix International и Netflix/Комисия	28
2018/C 231/36	Дело T-239/18: Жалба, подадена на 17 април 2018 г. — SKS Import Export/Комисия	29
2018/C 231/37	Дело T-241/18: Жалба, подадена на 18 април 2018 г. — Bruno/Комисия	29
2018/C 231/38	Дело T-242/18: Жалба, подадена на 18 април 2018 г. — VV/Комисия	30
2018/C 231/39	Дело T-243/18: Жалба, подадена на 20 април 2018 г. — VW/Комисия	31
2018/C 231/40	Дело T-244/18: Жалба, подадена на 20 април 2018 г. — Synergy Hellas/Комисия	31
2018/C 231/41	Дело T-250/18: Жалба, подадена на 23 април 2018 г. — RATP/Комисия	32
2018/C 231/42	Дело T-255/18: Жалба, подадена на 23 април 2018 г. — US/ЕЦБ	33
2018/C 231/43	Дело T-256/18: Жалба, подадена на 24 април 2018 г. — Arezzo Indústria e Comércio/EUIPO (SCHUTZ)	34
2018/C 231/44	Дело T-261/18: Жалба, подадена на 26 април 2018 г. — Roxtec/EUIPO — Wallmax (Изображение на черен квадрат, съдържащ седем концентрични сини кръга)	35
2018/C 231/45	Дело T-263/18: Жалба, подадена на 26 април 2018 г. — Meblo Trade/EUIPO — Meblo Int (MEBLO)	35

2018/C 231/46	Дело T-265/18: Жалба, подадена на 27 април 2018 г. — Biernacka-Hoba/EUIPO — Formata Bogusław Hoba (Formata)	36
2018/C 231/47	Дело T-267/18: Жалба, подадена на 30 април 2018 г. — Iceland Foods/EUIPO — Íslandsstofa (INSPIRED BY ICELAND)	37
2018/C 231/48	Дело T-268/18: Жалба, подадена на 27 април 2018 г. — Sandrone/EUIPO — J. Garcia Carrion (Luciano Sandrone)	38
2018/C 231/49	Дело T-269/18: Жалба, подадена на 2 май 2018 г. — Inditex/EUIPO — Ffauf (ZARA)	38
2018/C 231/50	Дело T-271/18: Жалба, подадена на 3 май 2018 г. — Mauritsch/INEA	39
2018/C 231/51	Дело T-276/18: Жалба, подадена на 27 април 2018 г. — Julius-K9/EUIPO — El Corte Inglés (K9 UNIT)	40
2018/C 231/52	Дело T-277/18: Жалба, подадена на 4 май 2018 г. — Zitro IP/EUIPO (PICK & WIN MULTISLOT)	40
2018/C 231/53	Дело T-279/18: Жалба, подадена на 30 април 2018 г. — Alliance Pharmaceuticals/EUIPO — AxiCorp (AXICORP ALLIANCE)	41
2018/C 231/54	Дело T-287/18: Жалба, подадена на 4 май 2018 г. — M. I. Industries/EUIPO — Natural Instinct (Nature's Variety Instinct)	42
2018/C 231/55	Дело T-288/18: Жалба, подадена на 4 май 2018 г. — M. I. Industries/EUIPO — Natural Instinct (NATURE'S VARIETY INSTINCT)	43
2018/C 231/56	Дело T-290/18: Жалба, подадена на 4 май 2018 г. — Agmin Italy/Комисия	43
2018/C 231/57	Дело T-291/18: Жалба, подадена на 7 май 2018 г. — Biedermann Technologies/EUIPO (Compliant Constructs)	45
2018/C 231/58	Дело T-296/18: Жалба, подадена на 7 май 2018 г. — Polskie Linie Lotnicze „LOT“/Комисия	45
2018/C 231/59	Дело T-300/18: Жалба, подадена на 13 май 2018 г. — Yanukovych/Съвет	46
2018/C 231/60	Дело T-301/18: Жалба, подадена на 13 май 2018 г. — Yanukovych/Съвет	48

IV

*(Информация)*ИНФОРМАЦИЯ ОТ ИНСТИТУЦИИТЕ, ОРГАНИТЕ, СЛУЖБИТЕ И АГЕНЦИИТЕ НА
ЕВРОПЕЙСКИЯ СЪЮЗ

СЪД НА ЕВРОПЕЙСКИЯ СЪЮЗ

Последни публикации на Съда на Европейския съюз в *Официален вестник на Европейския съюз*
(2018/C 231/01)

Последна публикация

ОВ С 221, 25.6.2018 г.

Предишни публикации

ОВ С 211, 18.6.2018 г.

ОВ С 200, 11.6.2018 г.

ОВ С 190, 4.6.2018 г.

ОВ С 182, 28.5.2018 г.

ОВ С 166, 14.5.2018 г.

ОВ С 161, 7.5.2018 г.

Може да намерите тези текстове на адрес

EUR-Lex: <http://eur-lex.europa.eu>

V

(Становища)

СЪДЕБНИ ПРОЦЕДУРИ

СЪД

Решение на Съда (голям състав) от 2 май 2018 г. (преюдициално запитване от Tribunale di Varese — Италия) — Наказателно производство срещу Mauro Scialdone

(Дело C-574/15) ⁽¹⁾

(Преюдициално запитване — Данък върху добавената стойност (ДДС) — Защита на финансовите интереси на Съюза — Член 4, параграф 3 ДЕС — Член 325, параграф 1 ДФЕС — Директива 2006/112/ЕО — Конвенция PIF — Санкции — Принципи на равностойност и ефективност — Невнасяне в определения от закона срок на дължимия на база на годишната данъчна декларация ДДС — Национална правна уредба, която предвижда наказание лишаване от свобода само когато неплатеният ДДС надхвърля определен праг за криминализиране — Национална правна уредба, която предвижда по-нисък праг за криминализиране на невнасянето на удържан при източника данък върху доходите)

(2018/С 231/02)

Език на производството: италиански

Запитваща юрисдикция

Tribunale di Varese

Страна в главното производство

Mauro Scialdone

Диспозитив

Директива 2006/112/ЕО на Съвета от 28 ноември 2006 година относно общата система на данъка върху добавената стойност във връзка с член 4, параграф 3 ДЕС и член 325, параграф 1 ДФЕС трябва да се тълкува в смисъл, че допуска национална правна уредба, която предвижда, че невнасянето в определения от закона срок на дължимия на база на годишната данъчна декларация за определена година данък върху добавената стойност (ДДС) представлява престъпление, наказуемо с лишаване от свобода, само когато неплатеният ДДС надхвърля праг за криминализиране от 250 000 EUR, но предвижда праг за криминализиране на невнасянето на удържан при източника данък върху доходите от 150 000 EUR.

⁽¹⁾ ОВ С 48, 8.2.2016 г.

Решение на Съда (голям състав) от 8 май 2018 г. (преюдициално запитване от Raad voor Vreemdelingenbetwistingen — Белгия) — К.А. и др./Belgische Staat

(Дело C-82/16) ⁽¹⁾

(Преюдициално запитване — Контрол на границите, убежище, или миграция — Член 20 ДФЕС — Харта на основните права на Европейския съюз — Членове 7 и 24 — Директива 2008/115/ЕО — Членове 5 и 11 — Гражданин на трета страна, на когото е наложена забрана за влизане — Молба за предоставяне на разрешение за пребиваване с цел събиране, като семейство, с гражданин на Съюза, който никога не се е възползвал от свободата си на движение — Отказ за разглеждане на молбата)

(2018/C 231/03)

Език на производството: нидерландски

Запитваща юрисдикция

Raad voor Vreemdelingenbetwistingen

Страни в главното производство

Жалбоподатели: К.А., М.З., М.Ј., Н. Н. Н., О.І.О., Р.І., В.А.

Ответник: Belgische Staat

Диспозитив

1) Директива 2008/115/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 16 декември 2008 година относно общите стандарти и процедури, приложими в държавите членки за връщане на незаконно пребиваващи граждани на трети страни, и по-специално членове 5 и 11 от нея, трябва да се тълкува в смисъл, че допуска практика на държава членка, съгласно която молба за предоставяне на разрешение за пребиваване с цел събиране на семейството, подадена на нейна територия от гражданин на трета страна, член на семейството на гражданин на Съюза, който е гражданин на тази държава членка и никога не се е възползвал от свободата си на движение, се оставя без разглеждане с единствения мотив, че на този гражданин на трета страна е наложена забрана за влизане на територията на посочената държава членка.

2) Член 20 ДФЕС трябва да се тълкува в смисъл:

— че не допуска практика на държава членка, съгласно която такава молба се оставя без разглеждане единствено с този мотив, без да се преценява дали между този гражданин на Съюза и този гражданин на трета страна съществува отношение на зависимост, което е от такова естество, че при отказ да се признае производно право на пребиваване на гражданина на трета страна, посоченият гражданин на Съюза фактически би бил принуден да напусне територията на Съюза като цяло и така би бил лишен от възможността ефективно да упражнява най-съществената част от правата, които му предоставя неговият статут,

— че когато гражданинът на Съюза е пълнолетен, за наличие на отношение на зависимост, което е от такова естество, че може да обоснове признаване на съответния гражданин на трета страна на производно право на пребиваване на основание на този член, може да се мисли само в изключителни случаи, в които предвид всички релевантни обстоятелства съответното лице по никакъв начин не би могло да бъде разделено от члена на семейството си, от когото зависи,

— че когато гражданинът на Съюза не е навършил пълнолетие, за да се прецени дали е налице такова отношение на зависимост, трябва да се вземат предвид, с оглед на висшия интерес на детето, всички обстоятелства в конкретния случай, и по-специално възрастта на детето, неговото физическо и емоционално развитие, степента на емоционалната му обвързаност с всеки от родителите му, както и дали разделята с родителя, гражданин на трета страна, би застрашила душевното равновесие на детето; за да се приеме, че съществува такова отношение на зависимост, не е достатъчно наличието на семейна връзка с този гражданин на трета страна, независимо дали биологична или правна, и не е необходимо детето да живее с него,

- че е без значение, че отношението на зависимост, на което се позовава гражданинът на трета страна в подкрепа на молбата си за предоставяне на разрешение за пребиваване с цел събиране на селейството, е възникнало, след като срещу него е прието решение за налагане на забрана за влизане,
 - че е без значение, че решението за налагане на забрана за влизане на гражданина на трета страна е било влязло в сила към момента, в който той е подал молбата си за предоставяне на разрешение за пребиваване с цел събиране на селейството, и
 - че е без значение, че забраната за влизане е наложена на гражданина на трета страна, който е подал молба за предоставяне на разрешение за пребиваване с цел събиране на селейството, заради неизпълнение на задължение за връщане; когато такова решение е прието по съображения, свързани с обществения ред, отказ за признаване на основано на посочения член производно право на пребиваване на гражданина на трета страна е възможен, само ако при конкретна преценка на всички обстоятелства в дадения случай, извършена в светлината на принципа на пропорционалност, на висшия интерес на съответното дете или на съответните деца и на основните права, се установи, че заинтересованото лице представлява истинска, настояща и достатъчно сериозна заплаха за обществения ред.
- 3) Член 5 от Директива 2008/115 трябва да се тълкува в смисъл, че не допуска национална практика, съгласно която по отношение на гражданин на трета страна, срещу когото вече е било прието решение за връщане и едновременно с това му е била наложена забрана за влизане, които още са в сила, се приема решение за връщане, без да се вземат предвид обстоятелствата, отнасящи се до селейния му живот, и по-специално интереса на неговото ненавършило пълнолетие дете, посочени в молба за предоставяне на разрешение за пребиваване с цел събиране на селейството, подадена след приемането на такава забрана за влизане, освен ако заинтересованото лице вече е имало възможност да изтъкне тези обстоятелства.

⁽¹⁾ ОВ С 145, 25.4.2016 г.

Решение на Съда (голям състав) от 2 май 2018 г. (преюдициални запитвания от Rechtbank Den Haag, zittingsplaats Middelburg — Нидерландия и от Raad voor Vreemdelingenbetwistingen — Белгия) — К./Staatssecretaris van Veiligheid en Justitie (C-331/16), Н. F./Belgische Staat (C-366/16)

(Съединени дела C-331/16 и C-366/16) ⁽¹⁾

(Преюдициално запитване — Гражданство на Европейския съюз — Право на свободно движение и на свободно пребиваване на територията на държавите членки — Директива 2004/38/ЕО — Член 27, параграф 2, втора алинея — Ограничаване на правото на влизане и на правото на пребиваване по съображения, свързани с обществения ред, обществената сигурност или общественото здраве — Експулсиране на основания, свързани с обществения ред или обществената сигурност — Поведение, което представлява истинска, настояща и достатъчно сериозна заплаха за някои от основните интереси на обществото — Лице, получило отказ по молбата си за убежище на основание член 1, раздел F от Женевската конвенция или на член 12, параграф 2 от Директива 2011/95/ЕС — Член 28, параграф 1 — Член 28, параграф 3, буква а) — Защита срещу експулсиране — Препиваване в приемащата държава членка през последните десет години — Императивни основания, свързани с обществената сигурност — Понятие)

(2018/C 231/04)

Език на производството: нидерландски

Запитващи юрисдикции

Rechtbank Den Haag, zittingsplaats Middelburg, Raad voor Vreemdelingenbetwistingen

Страни в главното производство

Жалбоподатели: К. (C-331/16), Н.Ф. (C-366/16)

Ответници: Staatssecretaris van Veiligheid en Justitie (C-331/16), Belgische Staat (C-366/16)

Диспозитив

- 1) Член 27, параграф 2 от Директива 2004/38/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 29 април 2004 година относно правото на граждани на Съюза и на членове на техните семейства да се движат и да пребивават свободно на територията на държавите членки, за изменение на Регламент (ЕИО) № 1612/68 и отменяща Директиви 64/221/ЕИО, 68/360/ЕИО, 72/194/ЕИО, 73/148/ЕИО, 75/34/ЕИО, 75/35/ЕИО, 90/364/ЕИО, 90/365/ЕИО и 93/96/ЕИО следва да се тълкува в смисъл, че ако гражданин на Европейския съюз или гражданин на трета страна, който е член на семейството на гражданин на Съюза, иска да получи право на пребиваване на територията на дадена държава членка, но спрямо това лице в миналото е било постановено решение за изключване от статута на бежанец, на основание член 1, раздел F от Конвенция за статута на бежанците, подписана в Женева на 28 юли 1951 г. и допълнена с Протокола за статута на бежанците, подписан в Ню Йорк на 31 януари 1967 г., или на член 12, параграф 2 от Директива 2011/95/ЕС на Европейския парламент и на Съвета от 13 декември 2011 година относно стандартите за определянето на граждани на трети държави или лица без гражданство като лица, на които е предоставена международна закрила, за единния статут на бежанците или на лицата, които отговарят на условията за субсидиарна закрила, както и за съдържанието на предоставената закрила, не позволява на компетентните органи на тази държава членка да приемат автоматично, че самото присъствие на това лице на тази територия, независимо дали е налице опасност от рецидив, представлява действителна, настояща и достатъчно сериозна заплаха за някой от основните интереси на обществото, може да се обоснове приемането на мерки, свързани с обществения ред или с обществената сигурност.

Изводът, че съществува такава заплаха, трябва да се основава на извършена от компетентните органи на приемащата държава членка преценка на личното поведение на съответното лице, като се отчитат констатациите в решението, с което това лице се изключва от статута на бежанец, и доказателствата в основата на това решение, и по-специално естеството и тежестта на престъпленията или на деянията, в извършването на които е обвинено лицето, степента на индивидуалното му участие в тях, евентуалното наличие на основания за освобождаването му от наказателна отговорност, както и дали е налице наказателна присъда. При тази обща преценка следва също така да се вземе предвид времето, изминало от предполагаемото извършване на тези престъпления или деяния, както и последващото поведение на посоченото лице, и по-специално дали това поведение продължава да е очевидна проява на отношение, с което се засягат посочените в членове 2 ДЕС и 3 ДЕС основни ценности по начин, който би могъл да наруши спокойствието и физическата сигурност на населението. Самото обстоятелство, че миналото поведение на това лице се вписва в конкретния исторически и социален контекст на неговата страна на произход, но не е вероятно да бъде възпроизведено в приемащата държава членка, не е пречка да бъде направена подобна констатация.

В съответствие с принципа на пропорционалност компетентните органи на приемащата държава членка трябва освен това да извършат претегляне между, от една страна, защитата на основните интереси на обществото, и от друга страна, интересите на съответното лице, свързани с упражняването на неговата свобода на движение и пребиваване в качеството му на гражданин на Съюза, както и на правото му на зачитане на личния и семейния живот.

- 2) Член 28, параграф 1 от Директива 2004/38 следва да се тълкува в смисъл, че когато предвидените мерки предполагат експулсирането на съответното лице от приемащата държава членка, трябва да се вземат предвид характерът и тежестта на извършените от това лице деяния, продължителността и, в зависимост от конкретния случай, законният характер на неговото пребиваване в тази държава членка, времето, изтекло от извършването на деянието, за което е обвинен, поведението му през този период, степента на неговата настояща обществена опасност, както и устойчивостта на социалните, културните и семейните връзки с посочената държава членка.

Член 28, параграф 3 буква а) от Директива 2004/38 следва да се тълкува в смисъл, че не се прилага към гражданин на Съюза, който няма право на постоянно пребиваване в приемащата държава членка, по смисъла на член 16 и член 28, параграф 2 от тази директива.

⁽¹⁾ ОВ С 326, 5.9.2016 г.
ОВ С 343, 19.9.2016 г.

Решение на Съда (четвърти състав) от 3 май 2018 г. — Служба на Европейския съюз за интелектуална собственост (EUIPO)/European Dynamics Luxembourg SA, European Dynamics Belgium SA, Evropaiki Dynamiki — Proigmena Systimata Tilepikoinonion Pliroforikis kai Tilematikis AE

(Дело C-376/16 P) ⁽¹⁾

Обжалване — Обществени поръчки за услуги — Предоставяне на външни услуги за управление на програми и проекти, както и на техническа консултация в областта на информационните технологии — Механизъм за възлагане на поръчката по реда на класиране на кандидатите — Член 21 от Статута на Съда на Европейския съюз — Член 76 и член 84, параграф 1 от Процедурния правилник на Общия съд — Забрана за произнасяне *ultra petita* — Тежест на подкритериите в рамките на критериите за възлагане — Явни грешки в преценката — Регламент (ЕО, Евратом) № 1605/2002 — Член 100, параграф 2 — Решение за отхвърляне на офертата — Липса на мотиви — Загуба на възможност — Извъндоговорна отговорност на Европейския съюз — Искане за присъждане на обезщетение)

(2018/С 231/05)

Език на производството: английски

Страни

Жалбоподател: Служба на Европейския съюз за интелектуална собственост (EUIPO) (представители: N. Bambara, подпомаган от P. Wytinck и В. Hoorelbeke, адвокати)

Други страни в производството: European Dynamics Luxembourg SA, European Dynamics Belgium SA, Evropaiki Dynamiki — Proigmena Systimata Tilepikoinonion Pliroforikis kai Tilematikis AE (представители: M. Sfyri, C.-N. Dede и V. Alevizopoulou, dikigoroí)

Диспозитив

- 1) Отменя точки 2—5 от диспозитива на решение на Общия съд на Европейския съюз от 27 април 2016 г., European Dynamics Luxembourg и др./EUIPO (T-556/11, EU:T:2016:248).
- 2) Отхвърля жалбата в останалата ѝ част.
- 3) Отхвърля искането за обезщетение, представено от European Dynamics Luxembourg SA, European Dynamics Belgium SA и Evropaiki Dynamiki — Proigmena Systimata Tilepikoinonion Pliroforikis kai Tilematikis AE, по дело T-556/11.
- 4) Службата на Европейския съюз за интелектуална собственост (EUIPO), както и European Dynamics Luxembourg SA, European Dynamics Belgium SA и Evropaiki Dynamiki — Proigmena Systimata Tilepikoinonion Pliroforikis kai Tilematikis AE, понасят направените от тях съдебни разноски, свързани както с производството по обжалване, така и с първоинстанционното производство.

⁽¹⁾ ОВ С 402, 31.10.2016 г.

Жалба, подадена на 6 декември 2017 г. от Banca Monte dei Paschi di Siena SpA, Wise Dialog Bank SpA (Banca Widiba SpA) срещу решението на Общия съд (втори състав), постановено на 26 септември 2017 г. по дело T-83/16 — Banca Monte dei Paschi di Siena и Banca Widiba SpA/EUIPO

(Дело C-684/17 P)

(2018/С 231/06)

Език на производството: английски

Страни

Жалбоподатели: Banca Monte dei Paschi di Siena SpA, Wise Dialog Bank SpA (Banca Widiba SpA) (представители: L. Trevisan, D. Contini, avvocati)

Друга страна в производството: Служба на Европейския съюз за интелектуална собственост (EUIPO)

С определение от 17 май 2018 г. Съдът (десети състав) постанови, че жалбата е недопустима.

Жалба, подадена на 6 декември 2017 г. от Banca Monte dei Paschi di Siena SpA, Wise Dialog Bank SpA (Banca Widiba SpA) срещу решението на Общия съд (втори състав), постановено на 26 септември 2017 г. по дело T-84/16 — Banca Monte dei Paschi di Siena SpA и Banca Widiba SpA/EUIPO

(Дело C-685/17 P)

(2018/C 231/07)

Език на производството: английски

Страни

Жалбоподатели: Banca Monte dei Paschi di Siena SpA, Wise Dialog Bank SpA (Banca Widiba SpA) (представители: L. Trevisan, D. Contini, avvocati)

Друга страна в производството: Служба на Европейския съюз за интелектуална собственост (EUIPO)

С определение от 17 май 2018 г. Съдът (десети състав) постанови, че жалбата е недопустима.

Преюдициално запитване от Bundesarbeitsgericht (Германия), постъпило на 5 март 2018 г. — Pensions-Sicherungs-Verein VVaG/Günther Bauer

(Дело C-168/18)

(2018/C 231/08)

Език на производството: немски

Запитваща юрисдикция

Bundesarbeitsgericht

Страни в главното производство

Жалбоподател: Pensions-Sicherungs-Verein VVaG

Ответник: Günther Bauer

Преюдициални въпроси

1) Приложим ли е член 8 от Директива 2008/94/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 22 октомври 2008 година относно закрилата на работниците и служителите в случай на неплатежоспособност на техния работодател ⁽¹⁾ в хипотеза, в която плащания по професионална пенсионна схема се извършват от външна за предприятието пенсионноосигурителна институция, подлежаща на надзор от държавен орган за надзор на финансовите услуги, ако поради финансови причини тази институция има основания с одобрението на надзорния орган да намали размера на пенсионните плащания и макар съгласно националното право работодателят да е длъжен да поеме отговорност в случай на такова намаление по отношение на бившите работници или служители, вследствие на собствената си неплатежоспособност той не може да изпълни задължението си да компенсира това намаление на пенсионните плащания?

2) При утвърдителен отговор на първия преюдициален въпрос:

При какви обстоятелства претърпените от бившия работник или служител вследствие на неплатежоспособността на работодателя загуби във връзка с плащанията по професионалната пенсионна схема могат да бъдат разглеждани като явно непропорционални, така че държавите членки да са длъжни да осигурят минимална закрила в този случай, макар бившият работник или служител да получава не по-малко от половината от плащанията по придобити от него пенсионни права?

3) При утвърдителен отговор на първия преюдициален въпрос:

Има ли директен ефект член 8 от Директива 2008/94/ЕО и дава ли тази разпоредба право на частноправните субекти да се позоват на нея пред национален съд срещу държавата членка, ако тя не е транспонирали или неправилно е транспонирали директивата в националното си право?

4) При утвърдителен отговор на третия преюдициален въпрос:

Публичен орган на държавата членка ли е частноправна организация, която е определена от държавата членка (по задължителен начин за работодателите) за институция, гарантираща плащанията по застраховката срещу риска от несъстоятелност в областта на пенсионното осигуряване по професионална схема, при положение че тази организация подлежи на упражнявания от държавата надзор върху финансовите услуги, въз основа на разпоредбите на публичното право тя събира от работодателите необходимите вноски за застраховката срещу риск от несъстоятелност и подобно на орган на администрацията може да създаде условията за принудителното изпълнение, като издаде съответен административен акт?

⁽¹⁾ ОВ L 283, 2008 г., стр. 36.

**Жалба, подадена на 6 март 2018 г. от PTC Therapeutics International Ltd срещу решението,
постановено от Общия съд (втори състав) на 5 февруари 2018 г. по дело T-718/15, PTC Therapeutics
International Ltd/Европейска агенция по лекарствата (EMA)**

(Дело C-175/18 P)

(2018/C 231/09)

Език на производството: английски

Страни

Жалбоподател: PTC Therapeutics International Ltd (представители: G. Castle, Solicitor, B. Kelly, Solicitor, K. Ewert, Rechtsanwalt, M. Demetriou QC, C. Thomas, Barrister)

Други страни в производството: Европейска агенция по лекарствата, European Confederation of Pharmaceutical Entrepreneurs (Eucore)

Искания на жалбоподателя

Жалбоподателят моли Съда:

- да уважи жалбата на PTC и да отмени решението на Общия съд,
- да отмени решението да се оповестят някои сведения съгласно Регламента относно прозрачността ⁽¹⁾, съобщено от EMA на PTC на 25 ноември 2015 г.,
- да върне посоченото решение на EMA за ново разглеждане във връзка със заличаването на поверителните пасажии съгласувано с PTC и
- да осъди EMA да заплати съдебните и други разноски на PTC във връзка с настоящото дело.

Основания и основни доводи

Съдебното решение следва да се отмени по следните причини:

- Общият съд не е установил, че спорните документи са защитени от обща презумпция за поверителност,
- Общият съд не е установил, че спорните документи в тяхната цялост представляват поверителна търговска информация, защитена с член 4, параграф 2 от Регламента относно прозрачността,

- Общият съд не е установил, че спорните документи трябва да бъдат защитени от член 4, параграф 3 от Регламента относно прозрачността, и
- ЕМА не е претеглила интересите, както изисква законодателството.

⁽¹⁾ Регламент (ЕО) № 1049/2001 на Европейския парламент и на Съвета от 30 май 2001 година относно публичния достъп до документи на Европейския парламент, на Съвета и на Комисията (ОВ L 145, 2001 г., стр. 43; Специално издание на български език, 2007 г., глава 1, том 3, стр. 76).

Жалба, подадена на 7 март 2018 г. от MSD Animal Health Innovation GmbH, Intervet international BV срещу решението, постановено от Общия съд (втори състав) на 5 февруари 2018 г. по дело T-729/15, MSD Animal Health Innovation GmbH и Intervet international BV/Европейска агенция по лекарствата

(Дело C-178/18 P)

(2018/C 231/10)

Език на производството: английски

Страни

Жалбоподатели: MSD Animal Health Innovation GmbH, Intervet international BV (представители: P. Bogaert, адвокат, B. Kelly, Solicitor, J. Stratford QC, C. Thomas, Barrister)

Друга страна в производството: Европейска агенция по лекарствата

Искания на жалбоподателите

Жалбоподателите молят Съда:

- да уважи жалбата им и да отмени решението на Общия съд,
- да отмени решението да се оповестят някои сведения съгласно Регламента относно прозрачността ⁽¹⁾, съобщено от ЕМА на жалбоподателите на 3 декември 2015 г., и
- да осъди ЕМА да заплати съдебните и други разноски на жалбоподателите във връзка с настоящото дело.

Основания и основни доводи

Съдебното решение следва да се отмени по следните причини:

- Общият съд не е установил, че спорните документи са защитени от обща презумпция за поверителност,
- Общият съд не е установил, че спорните документи в тяхната цялост представляват поверителна търговска информация, защитена с член 4, параграф 2 от Регламента относно прозрачността,
- Общият съд не е установил, че спорните документи трябва да бъдат защитени от член 4, параграф 3 от Регламента относно прозрачността, и
- ЕМА не е претеглила интересите, както изисква законодателството.

⁽¹⁾ Регламент (ЕО) № 1049/2001 на Европейския парламент и на Съвета от 30 май 2001 година относно публичния достъп до документи на Европейския парламент, на Съвета и на Комисията (ОВ L 145, 2001 г., стр. 43; Специално издание на български език, 2007 г., глава 1, том 3, стр. 76)..

**Преюдициално запитване от Oberverwaltungsgericht für das Land Nordrhein-Westfalen (Германия),
постъпило на 20 март 2018 г. — Deutsche Post AG, Klaus Leymann/Land Nordrhein-Westfalen**

(Дело C-203/18)

(2018/C 231/11)

Език на производството: немски

Запитваща юрисдикция

Oberverwaltungsgericht für das Land Nordrhein-Westfalen

Страни в главното производство

Ищци: Deutsche Post AG, Klaus Leymann

Ответник: Land Nordrhein-Westfalen

Преюдициални въпроси

- 1) Трябва ли дерогиращата разпоредба на член 13, параграф 1, буква г) от Регламент (ЕО) № 561/2006 ⁽¹⁾ на Европейския парламент и на Съвета от 15 март 2006 г., изменен с член 45, точка 2 от Регламент (ЕС) № 165/2014 ⁽²⁾ на Европейския парламент и на Съвета от 4 февруари 2014 г., да се тълкува в смисъл, че се отнася само до превозни средства или комбинации от превозни средства, използвани изключително за доставка на пратки като част от универсална услуга, или тя може да е приложима и когато превозните средства или комбинациите от превозни средства се използват предимно или в определена по друг начин степен за доставката на пратки като част от универсалната услуга?
- 2) Трябва ли в рамките на посочената в първия въпрос дерогираща разпоредба преценката дали превозни средства или комбинации от превозни средства се използват изключително, или според случая, също така предимно или в определена по друг начин степен за доставката на пратки като част от универсалната услуга, да се извършва въз основа на общото използване на превозно средство или комбинация от превозни средства, или на конкретното използване на превозно средство или комбинация от превозни средства при отделно пътуване?

⁽¹⁾ Регламент (ЕО) № 561/2006 на Европейския парламент и на Съвета от 15 март 2006 година за хармонизиране на някои разпоредби от социалното законодателство, свързани с автомобилния транспорт, за изменение на Регламенти (ЕИО) № 3821/85 и (ЕО) № 2135/98 на Съвета и за отмяна на Регламент (ЕИО) № 3820/85 на Съвета, (ОВ. L 102, стр. 1; Специално издание на български език, 2007 г., глава 5, том 8, стр. 214).

⁽²⁾ Регламент (ЕС) № 165/2014 на Европейския парламент и на Съвета от 4 февруари 2014 година относно тахографите в автомобилния транспорт, за отмяна на Регламент (ЕИО) № 3821/85 на Съвета относно контролните уреди за регистриране на данните за движението при автомобилен транспорт и за изменение на Регламент (ЕО) № 561/2006 на Европейския парламент и на Съвета за хармонизиране на някои разпоредби от социалното законодателство, свързани с автомобилния транспорт, (ОВ. L 60, стр. 1).

**Преюдициално запитване от Schienen-Control Kommission (Австрия), постъпило на 23 март
2018 г. — WESTbahn Management GmbH/ÖBB-Infrastruktur AG**

(Дело C-210/18)

(2018/C 231/12)

Език на производството: немски

Запитваща юрисдикция

Schienen-Control Kommission

Страни в главното производство

Жалбоподател: WESTbahn Management GmbH

Отвeтник: ÖBB-Infrastruktur AG

Преюдициални въпроси

- 1) Следва ли точка 2, буква а) от приложение II към Директива 2012/34/ЕС на Европейския парламент и на Съвета от 21 ноември 2012 година за създаване на единно европейско железопътно пространство⁽¹⁾ да се тълкува в смисъл, че съдържащото се в нея понятие „пътнически гари, техните сгради и други съоръжения“ включва елементите на железопътната инфраструктура „пътнически перони“ съгласно приложение I, второ тире от тази директива?
- 2) Ако отговорът на първия въпрос е отрицателен:

Следва ли точка 1, буква в) от приложение II към Директива 2012/34/ЕС на Европейския парламент и на Съвета от 21 ноември 2012 година за създаване на единно европейско железопътно пространство (ОВ L 343, 2012 г., стр. 32) да се тълкува в смисъл, че съдържащото се в нея понятие „използване на железопътната инфраструктура“ обхваща използването на пътнически перони съгласно второто тире от приложение I към тази директива?

⁽¹⁾ ОВ L 343, 2012 г., стр. 32.

Преюдициално запитване от Naczelny Sąd Administracyjny (Полша), постъпило на 28 март 2018 г. — Budimex S.A.

(Дело C-224/18)

(2018/C 231/13)

Език на производството: полски

Запитваща юрисдикция

Naczelny Sąd Administracyjny

Страни в главното производство

Жалбоподател: Budimex S.A.

Друга страна: Minister Finansów

Преюдициален въпрос

Когато страните по сделката са уговорили, че заплащането на възнаграждението за строителните или строително-монтажните работи предполага възложителят да е приел изпълнението в приемно-предавателния протокол за тези работи, в кой момент обхванатата от тази сделка услуга е доставена по смисъла на член 63 от Директива 2006/112/ЕО на Съвета от 28 ноември 2006 година относно общата система на данъка върху добавената стойност⁽¹⁾: в момента на фактическото изпълнение на строителните или строително-монтажните работи или в момента на приемането на изпълнението на тези работи от възложителя, отразено в приемно-предавателния протокол?

⁽¹⁾ ОВ L 347, 2006 г., стр. 1; Специално издание на български език, 2007 г., глава 9, том 3, стр. 7.

Преюдициално запитване от Naczelny Sąd Administracyjny (Полша), постъпило на 28 март 2018 г. — Група „Lotos“ S.A.

(Дело C-225/18)

(2018/C 231/14)

Език на производството: полски

Запитваща юрисдикция

Naczelny Sąd Administracyjny

Страни в главното производство

Жалбоподател: Група „Lotos“ S.A.

Ответник: Minister Finansów

Преюдициален въпрос

Допускат ли член 168 от Директива 2006/112/ЕО на Съвета от 28 ноември 2006 година относно общата система на данъка върху добавената стойност⁽¹⁾ и принципите на неутралитет и пропорционалност уредба, каквато се съдържа в член 88, параграф 1, точка 4 от Закона от 11 март 2004 г. за данъка върху добавената стойност (Dz.U., 2011 г., № 177, поз. 1054, изм.; понастоящем Dz.U., 2017 г., поз. 1221, изм.), съгласно която намаляването на размера или възстановяването на разликата с дължимия данък не се прилага за получени от данъчнозадължено лице услуги за нощуване и хранене, с изключение на закупуването от данъчнозадължени лица, предоставящи транспортни услуги на пътници, на готови храни, предназначени за пътниците, включително в случаите, когато тази уредба е въведена в закона на основание на член 17, параграф 6 от Шеста директива на Съвета от 17 май 1977 година относно хармонизиране на законодателствата на държавите членки относно данъците върху оборота — обща система на данъка върху добавената стойност: единна данъчна основа⁽²⁾?

⁽¹⁾ ОВ L 347, 2006 г., стр. 1, изм.; Специално издание на български език, 2007 г., глава 9, том 3, стр. 7.

⁽²⁾ ОВ L 145, 1977 г., стр. 1.

Преюдициално запитване от Budai Központi Kerületi Bíróság (Унгария), постъпило на 3 април 2018 г. — VE/WD

(Дело C-227/18)

(2018/C 231/15)

Език на производството: унгарски

Запитваща юрисдикция

Budai Központi Kerületi Bíróság

Страни в главното производство

Ищец: VE

Ответник: WD

Преюдициални въпроси

1) Може ли да се приеме, че не е неравноправна, т.е. съставена е на ясен и разбираем език, като се вземат предвид икономическите последици, договорна клауза, която е съставена (като общи условия на договаряне, използвани от договарящия продавач или доставчик, а не договорена индивидуално) въз основа на предвиденото в закона задължение за информиране, което по необходимост е от общ характер и, което възлага на потребителя риска от обменните курсове, без изрично да се посочва, че размерът на вноските, които се дължат съгласно договора за заем, може да надвишава доходите на потребителя, установени при проверката на платежоспособността, извършена от договарящия продавач или доставчик или че може да достигне до една част от тези доходи, която е много по-голяма [от предвиденото], като се има предвид и че релевантната национална уредба изисква подробно писмено уточняване на риска, а не просто споменаване, че е налице риск и за това кой го носи, както и това, че Съдът на ЕС е постановил в точка 74 от решението си по дело C-26/13, че договарящият продавач или доставчик е длъжен не само да информира потребителя за риска, но е необходимо, благодарение на информацията потребителят да може да прецени потенциално значимите икономически последици за него от прилагането на обменния курс и следователно общата себестойност на сключения заем?

- 2) Може ли да се приеме, че не е неравнопавна, т.е. съставена е на ясен и разбираем език, като се вземат предвид икономическите последици, договорна клауза, която е съставена (като общи условия на договаряне, използвани от договарящия продавач или доставчик, а не договорена индивидуално) въз основа на предвиденото в закона задължение за информиране, което по необходимост е от общ характер и, което възлага на потребителя риска от обменните курсове, без изрично да се посочва, че в договора за кредит не е предвидена максимална стойност, до която могат да варират обменните курсове, като се има предвид, че Съдът на ЕС е постановил в точка 74 от решението си по дело C-26/13, че договарящият продавач или доставчик е длъжен не само да информира потребителя за риска, но е необходимо, благодарение на информацията потребителят да може да прецени потенциално значимите икономически последици за него от прилагането на обменния курс и следователно общата себестойност на сключения заем?
- 3) Следва ли Директива 93/13⁽¹⁾, а и по-конкретно последното съображение, точка 1, буква о) от приложението и член 3, параграф 3 и член 6, параграф 1 от тази директива да се тълкуват в смисъл, че — особено като се има предвид изискването, формулирано по-конкретно в решение C-42/15, съгласно което за защита на потребителите са необходими ефективни, пропорционални и възпиращи — противоречат на правото на Съюза съдебна практика, тълкуване или нормативна разпоредба на държава членка, по силата на която правните последици (пълна недействителност поради нарушение на правна норма или обезщетение за вреди и други последици на каквото и да е правно основание), които се извеждат в тази държава членка от кредитна оценка, която не е подробна и изчерпателна, не защитава длъжника и е неразумна (например защото не разглежда последиците от валутния риск, изразяващи се в значително увеличаване на погасителните вноски и на главницата) са по-неблагоприятни за потребителя от възстановяването на първоначалното положение (*restitutio in integrum*), при което потребителят длъжник се освобождава от валутния риск, тоест от увеличаването на погасителните вноски поради варирането на валутния курс и в конкретния случай му позволява да изплати главния дълг на части?
- 4) Във връзка с тълкуването на възможността да бъдат проучени всички договорни клаузи, посочена в съображение 20 от Директива 93/13, и изискването за ясен и разбираем език, установено в член 4, параграф 2 и член 5 от същата директива, следва ли съответните договорни клаузи да се считат за равнопавни в случаите, когато в договора за кредит някои от съществените елементи (например предмета на договора, т.е. размерът на кредита, погасителните вноски и лихвите по сделката) са посочени само чрез използване на израза „за информация“, без да се уточнява дали посоченият ориентируващ елемент има правнообвързващо действие за договарящите страни?

⁽¹⁾ Директива 93/13/ЕИО на Съвета от 5 април 1993 година относно неравнопавните клаузи в потребителските договори (ОВ L 95, 1993 г., стр. 29; Специално издание на български език, 2007 г., глава 15, том 2, стр. 273)

Преюдициално запитване от Kúria (Унгария), постъпило на 3 април 2018 г. — Gazdasági Versenyhivatal kontra Budapest Bank Nyrt. и др.

(Дело C-228/18)

(2018/C 231/16)

Език на производството: унгарски

Запитваща юрисдикция

Kúria

Страни в главното производство

Ответник и жалбоподател в касационното производство: Gazdasági Versenyhivatal

Жалбоподатели и ответници в касационното производство: Budapest Bank Nyrt., ING Bank N.V. Magyarországi Fióktelepe, OTP Bank Nyrt., Kereskedelmi és Hitelbank Zrt., Magyar Külkereskedelmi Bank Zrt., ERSTE Bank Hungary Nyrt., Visa Europe Ltd, MasterCard Europe SA

Преюдициални въпроси

1. Може ли член 81, параграф 1 ЕО [член 101, параграф 1 ДФЕС] да се тълкува в смисъл, че единно поведение може да представлява нарушението ограничаване на конкуренцията както с оглед на целта, така и с оглед на резултата, при посочване на двата вида ограничаване като отделни правни основания?
2. Може ли член 81, параграф 1 ЕО [член 101, параграф 1 ДФЕС] да се тълкува в смисъл, че представлява ограничаване на конкуренцията с оглед на целта разглежданото в настоящото производство споразумение, което е сключено между унгарски банки и определя по отношение на компаниите за кредитни карти MasterCard и Visa единен размер на таксата за обмен, заплащана на банките издатели за използването на картите на тези компании?
3. Може ли член 81, параграф 1 ЕО [член 101, параграф 1 ДФЕС] да се тълкува в смисъл, че за страни по междубанково споразумение се смятат и компаниите за кредитни карти, които не са участвали пряко в определянето на съдържанието на споразумението, но са направили възможно неговото сключване, приели са го и са го прилагали, или трябва да се приеме, че тези компании са съгласували поведението си със сключилите споразумението банки?
4. Може ли член 81, параграф 1 ЕО [член 101, параграф 1 ДФЕС] да се тълкува в смисъл, че предвид предмета на спора, за да се прещени дали е налице нарушение на конкурентното право, не е необходимо да се разграничава дали става въпрос за участие в споразумението или за съгласуване с поведението на участващите в споразумението банки?

Преюдициално запитване от Naczelny Sąd Administracyjny (Полша), постъпило на 28 март 2018 г. — Vega International Car Transport and Logistic — Trading GmbH

(Дело C-235/18)

(2018/C 231/17)

Език на производството: полски

Запитваща юрисдикция

Naczelny Sąd Administracyjny

Страни в главното производство

Жалбоподател: Vega International Car Transport and Logistic — Trading GmbH

Отговорник: Dyrektor Izby Skarbowej w Warszawie (понастоящем Dyrektor Izby Administracji Skarbowej w Warszawie)

Преюдициален въпрос

Попадат ли под действието на член 135, параграф 1, буква б) от Директива 2006/112/ЕО на Съвета от 28 ноември 2006 година относно общата система на данъка върху добавената стойност⁽¹⁾ сделки, изразяващи се в предоставянето на карти за гориво и договарянето, финансирането и заплащането на доставките на гориво с помощта на тези карти, или пък тези сложни сделки могат да се считат за верижни сделки, чиято основна цел е доставката на гориво?

⁽¹⁾ ОВ L 347, 2006 г., стр. 1; Специално издание на български език, 2007 г., глава 9, том 3, стр. 7.

Жалба, подадена на 16 април 2018 г. от Европейската комисия срещу решението, постановено от Общия съд (втори състав) на 5 февруари 2018 г. по дело T-216/15, Dôvera zdravotná poisťovňa, a.s./ Европейска комисия

(Дело C-262/18 P)

(2018/C 231/18)

Език на производството: английски

Страни

Жалбоподател: Европейска комисия (представители: P. J. Loewenthal и F. Tomat)

Други страни в производството: Dôvera zdravotná poisťovňa a.s., Словашка република, Union zdravotná poisťovňa a.s.

Искания на жалбоподателя

- да се отмени решението на Общия съд (втори състав) от 5 февруари 2018 г., Dôvera/Комисия, T-216/15,
- делото да бъде върнато на Общия съд за ново разглеждане,
- при условията на евентуалност, Съдът да постанови сам окончателно решение по делото в съответствие с правомощията си по член 61, първа алинея, второ изречение от Статута на Съда на Европейския съюз, и
- Съдът да не се произнася по съдебните разноски във връзка с настоящото производство, ако върне делото на Общия съд, или да осъди Dôvera zdravotná poisťovňa a.s. и Union zdravotná poisťovňa a.s. да заплатят съдебните разноски, ако сам постанови окончателно решение по делото.

Основания и основни доводи

С обжалваното съдебно решение Общият съд отменя Решение (ЕС) 2015/248 на Комисията от 15 октомври 2014 година относно мерки SA.23008 (2013/C) (ex 2013/NN), приведени в действие от Словашката република в полза на Spoločná zdravotná poisťovňa, a.s. (SZP) и Všeobecná zdravotná poisťovňa, a.s. (VšZP) (ОВ L 41, 2015 г., стр. 25).

Комисията обжалва това съдебно решение на три основания.

Първо, Комисията смята, че Общият съд не е изпълнил задължението си за мотивиране по член 36 и член 53, първа алинея от Статута на Съда. В обжалваното съдебно решение Общият съд заявил, че отменя решението на Комисията на второто основание, изтъкнато от жалбоподателя в първоинстанционното производство, а именно поради неправилност на извода на Комисията, че словашката схема за задължително здравно осигуряване е основана главно на солидарността. В действителност обаче Общият съд отменил решението на Комисията по правното съображение, изтъкнато от жалбоподателя в първоинстанционното производство във връзка с първото изложено от него отменително основание, а именно по съображението, че самото наличие на каквито и да е икономически характеристики превръща предоставянето на здравноосигурителни услуги в икономическа дейност. Тъй като правните съображения по първото и по второто от отменителните основания, изтъкнати от жалбоподателя в първоинстанционното производство, взаимно се изключват, Комисията не разбира на какво основание всъщност е отменено решението ѝ.

Второ, Комисията смята, че Общият съд е допуснал грешка при прилагането на правото, тъй като е тълкувал неправилно понятието за предприятие по смисъла на член 107, параграф 1 ДФЕС. В обжалваното съдебно решение Общият съд потвърдил извода на Комисията, че словашката схема за задължително здравно осигуряване е основана главно на солидарността, а също и съображението на Комисията, че икономическите характеристики на схемата са въведени, за да се гарантира постигането на социалните и солидарните цели на схемата. Въпреки това Общият съд постановил, че Комисията допуска грешка в преценката, когато приема, че дейността на здравноосигурителните дружества в рамките на словашката схема за задължително здравно осигуряване не е икономическа по своето естество. Той стигнал до този извод въз основа на констатацията, че здравноосигурителните дружества могат да реализират печалба и да използват и разпределят част от печалбата си и че тези дружества се конкурират за клиентите си и за качеството на услугите. След това той приел, че самото наличие на здравноосигурителни дружества със стопанска цел в Словакия превръща SZP и VšZP в предприятия по смисъла на член 107, параграф 1 ДФЕС поради ефекта на автоматичното пренасяне на това качество върху останалите субекти на пазара. Този извод на Общия съд бил в противоречие със съдебната практика, съгласно която всяка здравноосигурителна схема, която е основана главно на солидарността и чиито икономически характеристики са въведени, за да се гарантира съгласуваността на схемата и постигането на социалните и солидарните ѝ цели, е неикономическа по своето естество, поради което действащите в рамките на схемата доставчици на здравноосигурителни услуги не са предприятия.

Трето, Комисията смята, че Общият съд е изопачил доказателствата, представени в първоинстанционното производство, като заключил, че между доставчиците на здравноосигурителни услуги в Словакия е налице „интензивна и комплексна конкуренция“, въпреки че доказателствата по делото сочели наличието на съвсем ограничена конкуренция за безплатното предоставяне на незадължителни обезщетения.

Преюдициално запитване от Symvoulío tis Epikrateias (Гърция), постъпило на 24 април 2018 г. — Alain Flausch, Andrea Bosco, Estienne Roger Jean Pierre Albrespy, Somateio „Syndesmos Iiton“, Somateio „Elliniko Diktyo — Filoi tis Fisis“, Somateio „Syllogos Prostatias kai Perithalpsis Agias Zonis — SPPAZ“/Ypourgos Perivallontos kai Energeias, Ypourgos Oikonomikon, Ypourgos Tourismou, Ypourgos Naftilias kai Nisiotikis Politikis

(Дело C-280/18)

(2018/C 231/19)

Език на производството: гръцки

Запитваща юрисдикция

Symvoulío tis Epikrateias

Страни в главното производство

Жалбоподатели: Alain Flausch, Andrea Bosco, Estienne Roger Jean Pierre Albrespy, Somateio „Syndesmos Iiton“, Somateio „Elliniko Diktyo — Filoi tis Fisis“, Somateio „Syllogos Prostatias kai Perithalpsis Agias Zonis — SPPAZ“

Ответници: Ypourgos Perivallontos kai Energeias, Ypourgos Oikonomikon, Ypourgos Tourismou, Ypourgos Naftilias kai Nisiotikis Politikis

Встъпила страна: 105 Anonymi Touristikí kai Techniki Etaireia Ekmatallefsis Akiniton

Преюдициални въпроси

- 1) Могат ли членове 6 и 11 от Директива 2011/92/ЕО ⁽¹⁾, тълкувани във връзка с разпоредбите на член 47 от Хартата на основните права на Европейския съюз, да се тълкуват в смисъл, че са съвместими с тях разпоредбите от националното законодателство, както са изложени в точки 8, 9 и 10 [от акта за преюдициално запитване], в които се предвижда, че процедурите преди приемане на решението за одобряване на екологичните изисквания към строежите и дейностите, които имат съществени последици върху околната среда (публикуване на проучванията във връзка с въздействието върху околната среда, информиране и участие на обществеността в консултациите), се започват и прилагат основно от най-голямата административна единица в региона, а не от съответната община?

- 2) Могат ли членове 6 и 11 от Директива 2011/92/ЕО, тълкувани във връзка с разпоредбите на член 47 от Хартата на основните права на Европейския съюз, да се тълкуват в смисъл, че е съвместима с тях националната правна уредба, изложена в същите точки, която в крайна сметка предвижда, че публикуването на решенията за одобряване на екологичните изисквания към строежите и дейностите, които имат съществени последици върху околната среда, и публикуването им на съответния уебсайт, съставлява презумпция за пълно запознаване от страна на всяко заинтересовано лице с цел прилагането на предвидената от действащото законодателство съдебна процедура (жалба за отмяна пред Държавния съвет) в срок от шестдесет (60) дни, като се вземат предвид законовите разпоредби за публикуването на проучванията във връзка с въздействието върху околната среда, информирането и участието на обществеността в процедурата за одобряване на екологичните изисквания към съответните строежи и дейности, които поставят в центъра на тези процедури най-голямата административна единица в региона, а не съответната община?

⁽¹⁾ Директива 2011/92/ЕС на Европейския парламент и на Съвета от 13 декември 2011 година относно оценката на въздействието на някои публични и частни проекти върху околната среда (ОВ L 26, 2012 г., стр. 1).

Жалба, подадена на 11 май 2018 г. от Eco-Bat Technologies Ltd, Berzelius Metall GmbH, Société traitements chimiques des métaux срещу определението, постановено от Общия съд (осми състав) на 21 март 2018 г. по дело T-361/17, Eco-Bat Technologies Ltd, Berzelius Metall GmbH, Société traitements chimiques des métaux/Европейска комисия

(Дело C-312/18 P)

(2018/C 231/20)

Език на производството: английски

Страни

Жалбоподатели: Eco-Bat Technologies Ltd, Berzelius Metall GmbH, Société traitements chimiques des métaux (представители: M. Brealey QC, I. Vandenborre, advocaat, S. Dionnet, avocat)

Друга страна в производството: Европейска комисия

Искания на жалбоподателите

Жалбоподателите искат от Съда:

- да отмени определението на Общия съд (осми състав) от 21 март 2018 г. по дело T-361/17, Eco-Bat Technologies и др./Комисия,
- да приеме жалбата, подадена от жалбоподателя и регистрирана като дело T-361/17, за допустима,
- да върне делото за ново разглеждане от Общия съд, който да отмени или намали наложената от Комисията санкция в съответствие с измененото с решението за поправка първоначално решение,
- да осъди Комисията да заплати съдебните разноски.

Основания и основни доводи

Общият съд допуснал грешка при прилагането на правото, като определил референтната дата въз основа на непълното първоначално решение, вместо да я определи въз основа на правилното и пълно във всички аспекти окончателно решение (по-специално що се отнася до аспектите, предмет на жалбата). При това Общият съд нарушил основните права на жалбоподателите (и по-специално правото на защита). Всеки имал право да се ползва от пълния давностен срок, считано от датата на същественото изменение на решението. Освен това Общият съд неправилно тълкувал задължението на Комисията за мотивиране и принципа на добра администрация, като приел, че жалбоподателите следва да прибягват до предположения, за да могат напълно да разберат как Комисията е стигнала до размера на глобата.

ОБЩ СЪД

Решение на Общия съд от 17 май 2018 г. — Bayer CropScience и др./Комисия

(Дела T-429/13 и T-451/13) ⁽¹⁾

(Продукти за растителна защита — Активни вещества клотианидин, тиаметоксам и имидаклоприд — Преразглеждане на одобрението — Член 21 от Регламент (ЕО) № 1107/2009 — Забрана на употребата и продажбата на семена, третирани с продукти за растителна защита, съдържащи посочените активни вещества — Член 49, параграф 2 от Регламент № 1107/2009 — Принципи на предпазните мерки — Пропорционалност — Право на изслушване — Извъндоговорна отговорност)

(2018/C 231/21)

Език на производството: английски

Страни

Жалбоподател по дело T-429/13: Bayer CropScience AG (Монхайм на Рейн, Германия) (представители: K. Nordlander, адвокат, и P. Harrison, solicitor)

Жалбоподател по дело T-451/13: Syngenta Crop Protection AG (Базел, Швейцария) и 15 други жалбоподатели, посочени поименно в приложението към решението (представители: първоначално D. Waelbroeck, I. Antypas, адвокати, и D. Slater, solicitor, впоследствие D. Waelbroeck и I. Antypas)

Ответник по дела T-429/13 и T-451/13: Европейска комисия (представители: P. Ondrůšek и G. von Rintelen)

Встъпили страни в подкрепа на жалбоподателите по дела T-429/13 и T-451/13: Association générale des producteurs de maïs et autres céréales cultivées de la sous-famille des panicoidées (AGPM) (Монтардон, Франция) (представители: L. Verdier и B. Trouvé, avocats), The National Farmers' Union (NFU) (Стоунлей, Обединено кралство) (представители: H. Mercer, QC, и N. Winter, solicitor), Association européenne pour la protection des cultures (ECPA) (Брюксел, Белгия) (представители: D. Abrahams, barrister, I. de Seze и É. Mullier, avocats), Rapool-Ring GmbH Qualitätsraps deutscher Züchter (Изернхаген, Германия) (представители: първоначално C. Stallberg и U. Reese, впоследствие U. Reese и J. Szemjonneck, адвокати), European Seed Association (ESA) (Брюксел) (представители: първоначално P. de Jong, P. Vlaemminck и B. Van Vooren, впоследствие P. de Jong, K. Claeuë и E. Bertolotto, avocats), Agricultural Industries Confederation Ltd (Питербъро, Обединеното кралство) (представители: първоначално P. de Jong, P. Vlaemminck и B. Van Vooren, впоследствие P. de Jong, K. Claeuë и E. Bertolotto, avocats)

Встъпили страни в подкрепа на ответника по дела T-429/13 и T-451/13: Кралство Швеция (представители: A. Falk, C. Meyer-Seitz, U. Persson, E. Karlsson, L. Swedenborg и C. Hagerman), Union nationale de l'apiculture française (UNAF) (Париж, Франция) (представители по дело T-429/13: B. Fau и J.-F. Funke, avocats, а по дело T-451/13: B. Fau), Deutscher Berufs- und Erwerbsimkerbund eV (Золтау, Германия), Österreichischer Erwerbsimkerbund (Гросеберсдорф, Австрия) (представители: A. Willand и B. Tschida, адвокати), Pesticide Action Network Europe (PAN Europe) (Брюксел), Bee Life European Beekeeping Coordination (Bee Life) (Лувен — ла Нев, Белгия), Buglife — The Invertebrate Conservation Trust (Питербъро) (представител: B. Kloostra, адвокат), Stichting Greenpeace Council (Амстердам, Нидерландия) (представител: B. Kloostra, адвокат)

Предмет

От една страна, искане по член 263 ДФЕС за отмяна на Регламент за изпълнение (ЕС) № 485/2013 на Комисията от 24 май 2013 година за изменение на Регламент за изпълнение (ЕС) № 540/2011 по отношение на условията за одобрение на активните вещества клотианидин, тиаметоксам и имидаклоприд и за забрана на употребата и продажбата на семена, третирани с продукти за растителна защита, съдържащи посочените активни вещества (ОВ L 139, 2013 г., стр. 12), и от друга страна, по дело T-451/13, искане по член 268 ДФЕС за поправяне на вредите, които жалбоподателите твърдят, че са претърпели

Диспозитив

- 1) Съединява дела T-429/13 и T-451/13 за целите на решението, с което се слага край на производството.
- 2) Отхвърля жалбите.

- 3) Bayer CropScience AG, Syngenta Crop Protection AG и останалите жалбоподатели, посочени поименно в приложението, понасят направените от тях съдебни разноски, както и съдебните разноски, направени от Европейската комисия, Union nationale de l'apiculture française (UNAF), Deutscher Berufs- und Erwerbsimkerbund eV и Österreichischer Erwerbsimkerbund.
- 4) Кралство Швеция понася направените от него съдебни разноски.
- 5) Association générale des producteurs de maïs et autres céréales cultivées de la sous-famille des panicoidées (AGPM), The National Farmers' Union (NFU), Association européenne pour la protection des cultures (ECPA), Rapool-Ring GmbH Qualitätsraps deutscher Züchter, European Seed Association (ESA), Agricultural Industries Confederation Ltd, Pesticide Action Network Europe (PAN Europe), Bee Life European Beekeeping Coordination (Bee Life), Buglife — The Invertebrate Conservation Trust и Stichting Greenpeace Council понасят направените от тях съдебни разноски.

⁽¹⁾ ОВ С 325, 9.11.2013 г.

Решение на Общия съд от 17 май 2018 г. — BASF Agro и др./Комисия

(Дело T-584/13) ⁽¹⁾

(Продукти за растителна защита — Активно вещество фипронил — Преразглеждане на одобрението — Член 21 от Регламент (ЕО) № 1107/2009 — Забрана на употребата и продажбата на семена, третираны с продукти за растителна защита, съдържащи посоченото активно вещество — Член 49, параграф 2 от Регламент № 1107/2009 — Принцип на предпазните мерки — Анализ на последиците)

(2018/С 231/22)

Език на производството: английски

Страни

Жалбоподатели: BASF Agro BV (Арнем, Нидерландия) и 6 други жалбоподатели, посочени поименно в приложението към решението (представители: J.-P. Montfort и M. Peristeraki, avocats)

Ответник: Европейска комисия (представители: P. Ondrušek и G. von Rintelen)

Встъпили страни в подкрепа на жалбоподателите: Association européenne pour la protection des cultures (ECPA) (Брюксел, Белгия) (представители: I. de Seze, É. Mullier, avocats и D. Abrahams, barrister), European Seed Association (ESA) (Брюксел) (представители: първоначално P. de Jong, P. Vlaeminck и B. Van Vooren, впоследствие P. de Jong, K. Claeuе и E. Bertolotto, avocats)

Встъпили страни в подкрепа на ответника: Deutscher Berufs- und Erwerbsimkerbund eV (Золтау, Германия), Österreichischer Erwerbsimkerbund (Гросеберсдорф, Австрия), Österreichischer Imkerbund (ÖIB) (Виена, Австрия) (представители: A. Willand и B. Tschida, адвокати)

Предмет

Искане по член 263 ДФЕС за отмяна на Регламент за изпълнение (ЕС) № 781/2013 на Комисията от 14 август 2013 година за изменение на Регламент за изпълнение (ЕС) № 540/2011 по отношение на условията за одобрение на активното вещество фипронил и за забрана на употребата и продажбата на семена, третираны с продукти за растителна защита, съдържащи посоченото активно вещество (ОВ L 219, 2013 г., стр. 22)

Диспозитив

- 1) Отменя членове 1, 3 и 4 Регламент за изпълнение (ЕС) № 781/2013 на Комисията от 14 август 2013 година за изменение на Регламент за изпълнение (ЕС) № 540/2011 по отношение на условията за одобрение на активното вещество фипронил и за забрана на употребата и продажбата на семена, третираны с продукти за растителна защита, съдържащи посоченото активно вещество.

- 2) Отхвърля жалбата в останалата ѝ част.
- 3) Европейската комисия понася направените от нея съдебни разноси и тези на BASF Agro BV и останалите жалбоподатели, посочени поименно в приложението, както и съдебните разноси на Association européenne pour la protection des cultures (ЕСРА) и European Seed Association (ESA).
- 4) Deutscher Berufs- und Erwerbsimkerbund eV, Österreichischer Erwerbsimkerbund и Österreichischer Imkerbund (ÖIB) понасят направените от тях съдебни разноси.

⁽¹⁾ ОВ С 9, 11.1.2014 г.

Решение на Общия съд от 8 май 2018 г. — Esso Raffinage/ECHA

(Дело T-283/15) ⁽¹⁾

(REACH — Оценка на досиета — Проверка за съответствие на регистрациите — Проверка на представената информация и последващи действия след оценката на досиетата — Обявяване на несъответствие — Компетентност на Общия съд — Жалба за отмяна — Обжалваем акт — Пряко и лично засягане — Допустимост — Правно основание — Членове 41, 42 и 126 от Регламент (ЕО) № 1907/2006)

(2018/С 231/23)

Език на производството: английски

Страни

Жалбоподател: Esso Raffinage (Курбвоа, Франция) (представител: М. Navin-Jones, solicitor)

Ответник: Европейска агенция по химикали (ЕCHA) (представители: С. Jacquet, С. Schultheiss, W. Broere и М. Heikkilä)

Встъпили страни в подкрепа на ответника: Федерална република Германия (представител: Т. Henze), Френска република (представители: D. Colas и J. Traband) и Кралство Нидерландия (представители: М. de Ree, М. Bulterman и М. Noort)

Предмет

Искане на основание член 263 ДФЕС за отмяна на писмото на ЕCHA от 1 април 2015 г., изпратено до френското Министерство на околната среда, устойчивото развитие, транспорта и жилищното настаняване и озаглавено „Обявяване на несъответствие след решение за оценка на досието по Регламент (ЕО) № 1907/2006“

Диспозитив

- 1) Отменя писмото на Европейската агенция по химикалите (ЕCHA) от 1 април 2015 г., изпратено до френското Министерство на околната среда, устойчивото развитие, транспорта и жилищното настаняване и озаглавено „Обявяване на несъответствие след решение за оценка на досието по Регламент (ЕО) № 1907/2006“.

- 2) *Esso Raffinage* и ЕСНА понасят направените от тях съдебни разноски.
- 3) Федерална република Германия, Френската република и Кралство Нидерландия понасят направените от тях съдебни разноски.

⁽¹⁾ ОВ С 320, 28.9.2015 г.

Решение на Общия съд от 17 май 2018 г. — Литва/Комисия

(Дело T-205/16) ⁽¹⁾

(Кохезионен фонд — Разходи, изключени от финансиране — Техническа подкрепа за управлението на Кохезионния фонд в Литва — ДДС — Член 11, параграфи 1 и 3 от Регламент (ЕО) № 16/2003 — Намаляване на финансовата помощ)

(2018/С 231/24)

Език на производството: литовски

Страни

Жалбоподател: Република Литва (представители: D. Kriaučiūnas, R. Krasuckaitė и D. Stepanienė)

Ответник: Европейска комисия (представители: V.-R. Killmann и J. Jokubauskaitė)

Предмет

Искане на основание член 263 ДФЕС за отмяна на Решение С(2016)969 окончателен на Комисията от 23 февруари 2016 година относно намаляване на помощта от Кохезионния фонд за проект „Техническа подкрепа за управлението на Кохезионния фонд в Република Литва“ в частта, в която предвижда намаляване на помощта със съответстващата на разходите за ДДС сума от 137 864,61 EUR.

Диспозитив

- 1) Решение С(2016)969 окончателен на Комисията от 23 февруари 2016 година относно намаляване на помощта от Кохезионния фонд за проект „Техническа подкрепа за управлението на Кохезионния фонд в Република Литва“ е отменено в частта, в която предвижда намаляване на помощта със съответстващата на разходите за ДДС сума от 137 864,61 EUR.
- 2) Европейската комисия понася направените от нея съдебни разноски, както и тези на Република Литва.

⁽¹⁾ ОВ С 251, 11.7.2016 г.

Решение на Общия съд от 16 май 2018 г. — Troszczynski/Парламент

(Дело T-626/16) ⁽¹⁾

(Правна уредба, свързана с разноските и надбавките на членовете на Европейския парламент — Надбавка за парламентарни сътрудници — Връщане на недължимо платени суми — Компетентност на генералния секретар — Electa una via — Право на защита — Тежест на доказване — Задължение за мотивиране — Политически права — Равно третиране — Пропорционалност)

(2018/С 231/25)

Език на производството: френски

Страни

Жалбоподател: Mylène Troszczynski (Ноайон, Франция) (представители: първоначално М. Seccaldi, а впоследствие F. Wagner, avocats)

Отговорник: Европейски парламент (представители: G. Corstens и S. Seyr)

Предмет

Искане на основание член 263 ДФЕС за отмяна на решението на генералния секретар на Парламента от 23 юни 2016 г., с което от жалбоподателката се изисква да възстанови сумата от 56 554 EUR, която ѝ е била недължимо платена за надбавки за парламентарни сътрудници, както и на съответното дебитно известие

Диспозитив

- 1) Отхвърля жалбата.
- 2) Г-жа Mylène Troszczynski понася, наред с направените от нея съдебни разноски, и тези на Европейския парламент, включително по обезпечителното производство.

⁽¹⁾ ОВ С 383, 17.10.2016 г.

Решение на Общия съд от 15 май 2018 г. — Wirecard/EUIPO (mycard2go)

(Дело T-675/16) ⁽¹⁾

(Марка на Европейския съюз — Заявка за словна марка на Европейския съюз „mycard2go“ — Абсолютно основание за отказ — Описателен характер — Член 7, параграф 1, букви б) и в) от Регламент (ЕО) № 207/2009 [понастоящем член 7, параграф 1, букви б) и в) от Регламент (ЕС) 2017/1001] — Задължение за потивирание — Член 75, първо изречение от Регламент № 207/2009 (понастоящем член 94, първо изречение от Регламент 2017/1001)

(2018/С 231/26)

Език на производството: немски

Страни

Жалбоподател: Wirecard AG (Ашхайм, Германия) (представител: A. Bayer, avocat)

Отговорник: Служба на Европейския съюз за интелектуална собственост (представител: D. Hanf)

Предмет

Жалба срещу решението на четвърти апелативен състав на EUIPO от 21 юли 2016 г. (преписка R 282/2016-4) относно заявка за регистрация на словния знак „mycard2go“ като марка на Европейския съюз

Диспозитив

- 1) Отменя решението на четвърти апелативен състав на Службата на Европейския съюз за интелектуална собственост (EUIPO) от 21 юли 2016 г. (преписка R 282/2016-4).
- 2) Отхвърля жалбата в останалата ѝ част.
- 3) Осъжда EUIPO да понесе направените от нея съдебни разноски, както и тези на жалбоподателя, включително необходимите разходи, направени в производството пред EUIPO.

⁽¹⁾ ОВ С 410, 7.11.2016 г.

Решение на Общия съд от 15 май 2018 г. — Wirecard/EUIPO (mycard2go)(Дело T-676/16) ⁽¹⁾

(Марка на Европейския съюз — Заявка за фигуративна марка на Европейския съюз „mycard2go“ — Абсолютно основание за отказ — Описателен характер — Член 7, параграф 1, букви б) и в) от Регламент (ЕО) № 207/2009 [понастоящем член 7, параграф 1, букви б) и в) от Регламент (ЕС) 2017/1001])

(2018/С 231/27)

Език на производството: немски

Страни

Жалбоподател: Wirecard AG (Ашхайм, Германия) (представител: A. Bayer, avocat)

Отговорник: Служба на Европейския съюз за интелектуална собственост (представител: D. Hanf)

Предмет

Жалба срещу решението на четвърти апелативен състав на EUIPO от 21 юли 2016 г. (преписка R 280/2016-4) относно заявка за регистрация на фигуративния знак „mycard2go“ като марка на Европейския съюз

Диспозитив

- 1) Отхвърля жалбата.
- 2) Осъжда Wirecard AG да понесе съдебните разходи.

⁽¹⁾ ОВ С 410, 7.11.2016 г.

Решение на Общия съд от 16 май 2018 г. — Deutsche Lufthansa/Комисия(Дело T-712/16) ⁽¹⁾

(Конкуренция — Концентрации — Пазар на въздушния транспорт — Решение за обявяване на концентрацията за съвместима с вътрешния пазар при спазване на някои ангажименти — Решение за освобождаване на страна от задължения, предмет на ангажименти — Пропорционалност — Оправдани правни очаквания — Принцип на добра администрация — Злоупотреба с власт)

(2018/С 231/28)

Език на производството: английски

Страни

Жалбоподател: Deutsche Lufthansa AG (Кьолн, Германия) (представител: S. Völcker, адвокат)

Отговорник: Европейска комисия (представители: A. Biolan, H. Leupold и I. Zaloguin)

Предмет

Искане на основание член 263 ДФЕС за отмяна на Решение С(2016) 4964 окончателен на Комисията от 25 юли 2016 година за отхвърляне на подаденото от жалбоподателя искане за освобождаване от някои ангажименти, станали задължителни с Решение на Комисията от 4 юли 2005 година за одобряване на концентрация по дело COMP/M.3770 — Lufthansa/Swiss

Диспозитив

- 1) *Отменя Решение С(2016) 4964 окончателен на Комисията от 25 юли 2016 година за отхвърляне на искането на Deutsche Lufthansa AG за освобождаването от някои ангажименти, станали задължителни с Решение на Комисията от 4 юли 2005 година за одобряване на концентрация по дело COMP/M.3770 — Lufthansa/Swiss в частта относно линията Цюрих—Стокхолм.*
- 2) *Отхвърля жалбата в останалата ѝ част.*
- 3) *Всяка страна понася направените от нея съдебни разноски.*

⁽¹⁾ ОВ С 462, 12.12.2016 г.

Решение на Общия съд от 16 май 2018 г. — Netflix International и Netflix/Комисия

(Дело T-818/16) ⁽¹⁾

(Жалба за отмяна — Държавни помощи — Помощ, която Германия планира да отпусне в подкрепа на производството и разпространението на филми — Решение, с което помощта се обявява за съвместима с вътрешния пазар — Липса на лично засягане — Подзаконов акт, включващ мерки за изпълнение — Недопустимост)

(2018/С 231/29)

Език на производството: английски

Страни

Жалбоподатели: Netflix International BV (Амстердам, Нидерландия) и Netflix, Inc. (Лос Гатос, Калифорния, Съединени щати) (представители: С. Alberdingk Thijm, S. van Schaik, S. van Velze и Е. Н. Janssen, адвокати)

Ответник: Европейска комисия (представители: J. Samnadda, G. Braun и В. Stromsky)

Предмет

Искане на основание член 263 ДФЕС за отмяна на Решение (ЕС) 2016/2042 на Комисията от 1 септември 2016 година относно схемата за помощи SA.38418 — 2014/С (ex 2014/N), която Германия възнамерява да приведе в действие за финансирането на производство и разпространение на филми (ОВ L 314, 2016 г., стр. 63).

Диспозитив

- 1) *Отхвърля жалбата като недопустима.*
- 2) *Липсва основание за произнасяне по молбите за встъпване, подадени от Федерална република Германия, Френската република, Кралство Нидерландия и Filmförderungsanstalt.*
- 3) *Осъжда Netflix International BV и Netflix, Inc. да понесат направените от тях съдебни разноски и да заплатят тези на Европейската комисия, с изключение на съдебните разноски във връзка с молбите за встъпване.*

- 4) Netflix International, Netflix, Коμισията, Федерална република Германия, Френската република, Кралство Нидерландия и Filmförderungsanstalt понасят съответно направените от тях съдебни разноски във връзка с молбите за встъпване.

⁽¹⁾ ОВ С 30, 30.1.2017 г.

Решение на Общия съд от 15 май 2018 г. — Wirecard/EUIPO (mycard2go)/EUIPO

(Дело T-860/16) ⁽¹⁾

(Марка на Европейския съюз — Заявка за фигуративна марка на Европейския съюз „mycard2go“ — Абсолютно основание за отказ — Описателен характер — Член 7, параграф 1, букви б) и в) от Регламент (ЕО) № 207/2009 [понастоящем член 7, параграф 1, букви б) и в) от Регламент (ЕС) 2017/1001])

(2018/С 231/30)

Език на производството: немски

Страни

Жалбоподател: Wirecard AG (Ашхайм, Германия) (представител: A. Bayer, avocat)

Ответник: Служба на Европейския съюз за интелектуална собственост (представител: D. Hanf)

Предмет

Жалба срещу решението на четвърти апелативен състав на EUIPO от 3 октомври 2016 г. (преписка R 281/2016-4) относно заявка за регистрация на фигуративния знак „mycard2go“ като марка на Европейския съюз

Диспозитив

- 1) Отхвърля жалбата.
- 2) Осъжда Wirecard AG да понесе съдебните разноски.

⁽¹⁾ ОВ С 38, 6.2.2017 г.

Решение на Общия съд от 16 май 2018 г. — Barnett/ЕИСК

(Дело T-23/17) ⁽¹⁾

(Публична служба — Длъжностни лица — Пенсия за осигурителен стаж — Ранно пенсиониране без напалване на пенсионните права — Мярка, предвидена преди в член 9, параграф 2 от приложение VIII към Правилника — Интерес на службата — Изпълнение на отменително решение, постановено от Съда на публичната служба — Отговорност)

(2018/С 231/31)

Език на производството: френски

Страни

Жалбоподател: Inge Barnett (Роскилле, Дания) (представители: S. Orlandi и T. Martin, avocats)

Ответник: Европейски икономически и социален комитет (представители: M. Pascua Mateo, K. Gambino, X. Chamodraka, A. Carvajal и L. Camarena Januzes, подпомагани от M. Troncoso Ferrer и F.-M. Hislaire, avocats)

Предмет

Искане по член 270 ДФЕС, главно, за отмяна на решението на ЕИСК от 21 март 2016 г., което е прието в изпълнение на решение от 22 септември 2015 г., Barnett/ЕИСК (F-20/14, EU:F:2015:107), и с което на жалбоподателя се отказва ранно пенсиониране без намаляване на пенсионните права, а при условията на евентуалност, за поправяне на вредите, които жалбоподателят твърди, че е претърпял

Диспозитив

- 1) Отхвърля жалбата.
- 2) Осъжда г-жа Inge Barnett да заплати съдебните разходи.

⁽¹⁾ ОВ С 104, 3.4.2017 г.

Решение на Общия съд от 16 май 2018 г. — Triggerball/EUIPO (Форма на топка с множество кантове)

(Дело T-387/17) ⁽¹⁾

(Марка на Европейския съюз — Заявка за триизмерна марка на Европейския съюз — Форма на топка с множество кантове — Абсолютно основание за отказ — Отличителен характер — Член 7, параграф 1, буква б) от Регламент (ЕО) № 207/2009 (понастоящем член 7, параграф 1, буква б) от Регламент (ЕС) 2017/1001)

(2018/С 231/32)

Език на производството: немски

Страни

Жалбоподател: Triggerball GmbH (Байерн-Пиусхайм, Германия) (представител: H. Emrich, адвокат)

Ответник: Служба на Европейския съюз за интелектуална собственост (представител: D. Walicka)

Предмет

Жалба срещу решението на четвърти апелативен състав на EUIPO от 20 април 2017 г. (преписка R 376/2017-4) относно заявка за регистрация на триизмерния знак, съставляващ форма на топка с множество кантове, като марка на Европейския съюз

Диспозитив

- 1) Отхвърля жалбата.
- 2) Осъжда Triggerball GmbH да заплати съдебните разходи.

⁽¹⁾ ОВ С 256, 7.8.2017 г.

Иск, предявен на 16 март 2018 г. — SCF Terminal (Кипър) и S H В/Съвет и др.

(Дело T-199/18)

(2018/С 231/33)

Език на производството: английски

Страни

Ищци: SCF Terminal (Кипър) LTD (Лимасол, Кипър) и S H В, Inc. (Монровия, Либерия) (представители: P. Tridimas, Barrister, K. Kakoulli, P. Panayides и C. Pericleous, lawyers)

Ответници: Съвет на Европейския съюз, Европейска комисия, Европейска централна банка, Еврогрупа и Европейски съюз

Искания на ищците

Ищците искат от Общия съд:

- да осъди ответниците да заплатят на жалбоподателите посочените в приложенияте към исковата молба таблици суми, ведно с лихви, считано от 26 март 2013 г. до постановяването на решението на Общия съд,
- да осъди ответниците да заплатят съдебните разноски.

При условията на евентуалност жалбоподателите искат от Общия съд:

- да установи, че Европейският съюз и/или ответните институции носят извъндоговорна отговорност,
- да определи процедурата, по която трябва да се определят действително понесените от ищците загуби, и
- да осъди ответниците да заплатят съдебните разноски.

Основания и основни доводи

В подкрепа на иска си ищците излагат четири основания, които по същество са идентични или сходни с тези по дело T-197/18, JV Voscf и др./Съвет и др.

Жалба, подадена на 6 април 2018 г. — Czarnecki/Парламент

(Дело T-230/18)

(2018/C 231/34)

Език на производството: френски

Страни

Жалбоподател: Ryszard Czarnecki (Варшава, Полша) (представител: M. Casado García-Hirschfeld, адвокат)

Ответник: Европейски парламент

Искания

Жалбоподателят иска от Общия съд:

- да обяви жалбата за допустима,
- да отмени обжалваното решение на Европейския парламент от 7 февруари 2018 г.,
- да осъди ответника да заплати съдебните разноски.

Основания и основни доводи

В подкрепа на жалбата си жалбоподателят излага три основания.

1. Първото основание е, от една страна, несъобразяване с презумпцията за невинност, накърняване на правото на защита и нарушаване на принципа на равни процесуални възможности, и, от друга страна, нарушаване на принципите на добра администрация и на пропорционалност, и незачитане на правото на свобода на изразяване на мнения.

2. Второто основание е явна грешка в преценката, „fumus persecutionis“ и злоупотреба с власт.
3. Третото основание е нарушаване на принципите на правна сигурност и на защита на оправданите правни очаквания.

Жалба, подадена на 12 април 2018 г. — Netflix International и Netflix/Комисия

(Дело T-238/18)

(2018/C 231/35)

Език на производството: английски

Страни

Жалбоподатели: Netflix International BV (Амстердам, Нидерландия), Netflix, Inc. (Los Gatos, Калифорния, Съединени американски щати) (*представители:* E. Batchelor, Solicitor, N. Niejahr, B. Hoorelbeke и A. Patsa, lawyers)

Ответник: Европейска комисия

Искания на жалбоподателите

Жалбоподателите искат от Общия съд:

- да отмени Решението на Комисията от 8 ноември 2017 г. за държавна помощ SA.48950 (2017/N) относно удължаване на нотифицираната от Франция схема за помощ, предоставена за цифровизирането на произведения, които са филмовото наследство;
- да отмени Решението на Комисията от 20 ноември 2017 г. за държавна помощ SA.48907 (2017/N) относно удължаване на нотифицираната от Франция автоматична схема за помощ, предоставена за аудиовизуални произведения (художествени и документални);
- да отмени Решението на Комисията от 20 ноември 2017 г. за държавна помощ SA.48699 (2017/N) относно удължаване на нотифицираната от Франция автоматична схема за производство и подготовка на филмови произведения; и
- да осъди Комисията да понесе направените от нея съдебни разноски и разноските на Netflix, направени в това производство.

Основания и основни доводи

В подкрепа на жалбата си жалбоподателите изтъкват само едно основание.

Според тях Комисията нарушила член 108, параграф 3 ДФЕС, тъй като не започнала официалната процедура по разследване, предвидена в член 108, параграф 2 ДФЕС, когато разглеждала нотифицираните от Франция схеми за държавна помощ, които са предмет на обжалваните решения. Комисията била длъжна да започне официална процедура по разследване за всяка от трите схеми за държавна помощ предвид сериозните затруднения, на които се натъкнала при оценяването на всяка от тях за съответствие с вътрешния пазар. Тъй като не започнала официална процедура по разследване, Комисията нарушила процесуалните права на жалбоподателите, предвид член 108, параграф 2 ДФЕС.

Според жалбоподателите наличието на сериозни затруднения се потвърждава от:

- обстоятелствата и продължителността на процедурите по предварителна проверка, довели до приемането на обжалваните решения; и

- съдържанието на обжалваните решения, и по-специално що се отнася до механизмите за финансиране на схемите за държавна помощ и съвместимостта на схемите за държавна помощ с разпоредбите на правото на ЕС, различни от тези за държавните помощи

Жалба, подадена на 17 април 2018 г. — SKS Import Export/Комисия

(Дело T-239/18)

(2018/C 231/36)

Език на производството: френски

Страни

Жалбоподател: Société Kammama Saber (S.K.S) Import Export (Sousse Jawhara, Тунис) (представител: H. Chelly, avocat)

Ответник: Европейска комисия

Искания на жалбоподателя

Жалбоподателят иска от Общия съд:

- да приеме, че искането е допустимо и основателно,
- да го уважи, като:
- отмени частично Делегиран регламент (ЕС) 2018/212 на Комисията от 13 декември 2017 г. в частта, която се отнася до включването на Тунис в списъка на високорисковите трети държави, които според нейната декларация имат стратегически слабости в националните си уредби за борба с изпирането на пари и финансирането на тероризма,
- осъди Комисията да заплати всички съдебни разноски.

Основания и основни доводи

В подкрепа на жалбата си жалбоподателят излага три основания.

1. Първото основание е изведено от липсата на компетентност на Комисията и нарушение на съществени процесуални изисквания, тъй като Комисията превишила правомощията си от гледна точка на Споразумението за асоцииране между Тунис и Европейския съюз, според които тя трябвало да постави въпроса пред съвета за асоцииране, за да може той да разреши спора или евентуално да даде възможност на страните да вземат необходимите мерки, за да защитят интересите си.
2. Второто основание е изведено от явна грешка в преценката, от една страна, по отношение на приетата от Европейския съюз оценка на Тунис и от друга страна, по отношение на оценката на Тунис, приета от Специалната група за финансови действия. Във връзка с това жалбоподателят смята, че Комисията не е взела мерките, подходящи за справяне със засилването на опасността за процеса на икономическото развитие в Тунис, до която води делегираният регламент.
3. Третото основание е изведено от нарушение на Договора за Европейския съюз, по-конкретно на член 216, параграф 2, на Договора за функционирането на Европейския съюз, който предвижда, че международните договори са задължителни за институциите.

Жалба, подадена на 18 април 2018 г. — Bruno/Комисия

(Дело T-241/18)

(2018/C 231/37)

Език на производството: френски

Страни

Жалбоподател Luigi Bruno (Woluwé-Saint-Pierre, Белгия) (представител: N. de Montigny, avocat)

Отвeтник: Европейска комисия

Искания на жалбоподателя

Жалбоподателят иска от Общия съд:

- да отмени органа, оправомощен да сключва трудови договори (ОСТД) от 4 юли 2017 г.;
- ако това е необходимо, да отмени изричният отказ на подадената по административен ред жалба от 18 януари 2018 г.;
- да осъди ответника да заплати съдебните разноски.

Основания и основни доводи

В подкрепа на жалбата си жалбоподателят излага две основания.

1. Първото основание е изведено от грешка в прилагането на правото, допусната от Европейската комисия при прилагането на членове 11, параграф 1, и 12, параграф 1, от приложение VIII към Правилника за длъжностните лица, доколкото със своето решение Комисията отхвърля искането на жалбоподателя да му разреши да ползва правото на обезщетение при прекратяване на служебното правоотношение, предвидено в член 12, параграф 2 от посоченото приложение, като по отношение на неговия случай тя налага разпоредбата на член 11, параграф 1 от приложение VIII към Правилника, която обаче не била приложима към неговия случай.
2. Второто основание е изведено от възражение за незаконосъобразност, доколкото посочените по-горе разпоредби от Правилника за длъжностните лица нарушавали принципа на равно третиране и на недопускане на дискриминация поради съществуването на законодателна празнота.

Жалба, подадена на 18 април 2018 г. — VV/Комисия

(Дело T-242/18)

(2018/С 231/38)

Език на производството: френски

Страни

Жалбоподател: VV (представител: F. Moyses, avocat)

Отвeтник: Европейска комисия

Искания на жалбоподателя

Жалбоподателят иска от Общия съд:

- да отмени решението от 19 юни 2017 г. , и ако това е необходимо, на акта, с който се отхвърля жалбата, подадена от жалбоподателя по административен ред на 18 януари 2018 г.;
- да осъди ответника да заплати съдените разноски.

Основания и основни доводи

С настоящата жалба жалбоподателят иска отмяна на решението на конкурсната комисия за конкурса на общо основание EPSO/AD/322/16 — Администратори в областта на одита (AD 5/AD 7) (ОВ 2016, С 171А, стр. 1) той да не бъде допуснат до посочения конкурс, тъй като не е удостоверил с диплома завършено висше образование с продължителност на обучението най-малко три години в областите, посочени в обявата за посочения конкурс.

В подкрепа на жалбата си жалбоподателят излага две основания.

1. Първото основание е изведено от недостатъчни мотиви на обжалваното решение.

2. Второто основание е изведено от грешки в преценката, допуснати от конкурсната комисия при оценяването на данните, съдържащи се във формуляра за кандидатстване на жалбоподателя. Според жалбоподателя конкурсната комисия не е спазила обявлението за конкурса, като е преценила, че жалбоподателят няма необходимото за допускане до конкурса завършено висше образование с продължителност на обучението най-малко три години, удостоверено с диплома.

Жалба, подадена на 20 април 2018 г. — VW/Комисия

(Дело T-243/18)

(2018/C 231/39)

Език на производството: френски

Страни

Жалбоподател: VW (представител: N. de Montigny, avocat)

Ответник: Европейска комисия

Искания на жалбоподателя

Жалбоподателят иска от Общия съд:

- да отмени решението на ОН от 26 юни 2017 г.,
- доколкото е необходимо, да отмени изричното решение, с което е отхвърлена жалбата по административен ред с дата 19 януари 2018 г.,
- да осъди ответника да заплати съдебните разноски.

Основания и основни доводи

В подкрепа жалбата си жалбоподателят излага две основания.

1. Първото, главно основание е възражение за недопустимост на член 20 от приложение VIII към Правилника за длъжностните лица, тъй като с него се нарушава закрепения в член 20 от Хартата на основните права принцип и на член 52 от Хартата.
2. Второто основание, повдигнато при условията на евентуалност, в случай че жалбоподателят не може да се ползва от член 20 от приложение VIII към Правилника за длъжностните лица, е: допусната от ответника грешка при прилагане на правото при тълкуването на член 27 от приложение VIII към Правилника и при условията на евентуалност спрямо предходното, ако не съществува грешка при прилагане на правото, нарушение на принципа на равно третиране, закрепен именно в член 20 от Хартата на основните права и нарушение на принципа на пропорционалност, закрепен в член 52 от Хартата.

Жалба, подадена на 20 април 2018 г. — Synergy Hellas/Комисия

(Дело T-244/18)

(2018/C 231/40)

Език на производството: гръцки

Страни

Жалбоподател: d.d. Synergy Hellas Anonymi Emporiki Etaireia Parochis Ypiresion Pliroforikis (Атина, Гърция)
(представител: K. Damis, avvocato)

Ответник: Европейска комисия

Искания на жалбоподателя

Жалбоподателят иска от Общия съд:

- да уважи жалбата;
- да отмени решение на Комисията C(2018) 1115 final от 19 февруари 2018 г. относно събирането на сумата 76 282,08 EUR заедно с лихвите от „d.d.Synergy HELLAS ANONYMI EMPORIKI ETAIREIA PAROCHIS YPIRESION PLIROFORIKIS“-и
- да осъди Комисията да заплати съдебните разноски.

Основания и основни доводи

В подкрепа на жалбата си жалбоподателят излага три основания.

1. Първото основание е изведено от нарушението на член 85 от Регламент (ЕО/Евратом) № 2342/2002 на Комисията ⁽¹⁾.
 - В противоречие с разпоредбите на посочения член е отказът на Комисията да уважи законосъобразното искане за отсрочване на плащането, макар да е платена 73 % от главницата, както и всички лихви, и вече е учредено поисканото от Комисията поръчителство за цялата първоначално дължима сума, както и за лихвите;
 - Неоснователни са мотивите на Комисията във връзка със законосъобразността по същество на оспорваната разпоредба;
 - Комисията не е изпълнила задължението си да мотивира обжалваното решение.
2. Второто основание е изведено от нарушаването и/или превишаването на правото на преценка и от нарушението на принципа за „добрата администрация“.
 - Комисията е превишила пределите на своето право на преценка, доколкото е приела обжалваното решение, без да вземе в предвид фактическите обстоятелства, които жалбоподателят представил, и е предвидила решения, които биха могли да доведат до започване на производство за ликвидация на жалбоподателя.
3. Третото основание е изведено от нарушение на принципа на пропорционалност.
 - Освен че не представлява мярка, която е необходима за постигането на преследваната цел, тъй като жалбоподателят продължава да плаща, обжалваното решение засяга жалбоподателя в значителна степен като застрашава съществено самото му съществуване.

⁽¹⁾ Регламент (ЕО, Евратом) № 2342/2002 на Комисията от 23 декември 2002 година относно определянето на подробни правила за прилагането на Регламент (ЕО, Евратом) № 1605/2002 на Съвета относно Финансовия регламент, приложим към общия бюджет на Европейските общности (ОВ L 357, 2002 г., стр. 1; Специално издание на български език, 2007 г., глава 1, том 4, стр. 3).

Жалба, подадена на 23 април 2018 г. — RATP/Комисия

(Дело T-250/18)

(2018/C 231/41)

Език на производството: френски

Страни

Жалбоподател: Régie autonome des transports parisiens (RATP) (Париж, Франция) (представители: E. Morgan de Rivery, P. Delelis и C. Lavin, avocats)

Ответник: Европейска комисия

Искания на жалбоподателя

Жалбоподателят иска от Общия съд:

- Да отмени решението на Комисията от 21 март 2018 г., с което се разрешава частичен достъп до документи на основание Регламент (ЕО) № 1049/2001 от 30 май 2001 относно публичния достъп до документи на Европейския парламент, на Съвета и на Комисията;
- При всички случаи да осъди Комисията да заплати всички съдебни разноски.

Основания и основни доводи

В подкрепа на жалбата си жалбоподателят излага четири основания.

1. Първо основание — нарушение на член 4, параграф 2, трето тире от Регламент (ЕО) № 1049/2001 от 30 май 2001 относно публичния достъп до документи на Европейския парламент, на Съвета и на Комисията (ОВ 2001, L 145, стр. 43, Специално издание на български език, 2007 г., глава 1, том 3, стр. 76).
2. Второ основание — нарушение на член 4, параграф 2, трето тире от Регламент № 1049/2001.
3. Трето основание — нарушение на член 4, параграф 2, първо тире от Регламент № 1049/2001, на член 8 от Европейската конвенция за защита на правата на човека и член 7 от Хартата на основните права, както и на член 339 ДФЕС.
4. Четвърто основание — неизпълнение на задължението за мотивиране.

Жалба, подадена на 23 април 2018 г. — US/ЕЦБ

(Дело T-255/18)

(2018/C 231/42)

Език на производството: френски

Страни

Жалбоподател: US (представители: L. Levi и A. Vlot, адвокати)

Ответник: Европейска централна банка

Искания на жалбоподателя

Жалбоподателят иска от Общия съд:

- да обяви настоящата жалба за допустима и основателна;

вследствие на това:

- да отмени решението за непреобразуване на договора на жалбоподателя с дата 13 юни 2017 г.;
- да отмени решението на ЕЦБ от 11 октомври 2017 г., с което се отхвърля искането за административно преразглеждане („administrative review“) на жалбоподателя от 11 август 2017 г.;
- да отмени решението на ЕЦБ от 13 февруари 2018 г., съобщено на жалбоподателя на същия ден, с което се отхвърля вътрешната му жалба („grievance procedure“), подадена на 7 декември 2017 г.;

- да присъди обезщетение за претърпените вреди;
- да осъди ответника да заплати всички съдебни разноски.

Основания и основни доводи

В подкрепа на жалбата си жалбоподателят излага четири основания.

1. Първо основание, изведено от възражение за незаконосъобразност на политиката за преобразуване, доколкото тя нарушава член 10(с) от Условията за работа, както и член 2.0 от Правилника за персонала и е била приета при неспазване на йерархията на правните норми.
2. Второ основание, изведено от възражение за незаконосъобразност, доколкото член 10(с) от Условията за работа и член 2.0 от Правилника за персонала нарушават Директива 199/70/ЕО на Съвета от 28 юни 1999 година относно Рамково споразумение за срочната работа, сключено между Европейската конфедерация на профсъюзите (CES), Съюза на индустриалците в Европейската общност (UNICE) и Европейския център на предприятията с държавно участие (СЕЕР) и съображение 6 от Рамковото споразумение за срочната работа, сключено между Европейската конфедерация на профсъюзите (CES), Съюза на индустриалците в Европейската общност (UNICE) и Европейския център на предприятията с държавно участие (СЕЕР).
3. Трето основание, изведено от възражение за незаконосъобразност на Насоките относно годишното преразглеждане на заплатите и премиите (ASBR), доколкото последните нарушават задължението за мотивиране и принципа на правна сигурност.
4. Четвърто основание, изведено от явни грешки в преценката, както и от нарушение на задължението за мотивиране, що се отнася, на първо място, степените на възнаграждение, предоставени на жалбоподателя, на второ място, „непрекъснатото развитие“ на същия, на трето място, запазването на нуждите на предприятието („business needs“) за познанията, уменията и специалните компетенции на жалбоподателя.

Жалба, подадена на 24 април 2018 г. — Arezzo Indústria e Comércio/EUIPO (SCHUTZ)

(Дело T-256/18)

(2018/C 231/43)

Език на производството: португалски

Страни

Жалбоподател: Arezzo Indústria e Comércio SA (Belo Horizonte, Бразилия) (представители: A. Sebastião и J. Pimenta, advogados)

Ответник: Служба на Европейския съюз за интелектуална собственост (EUIPO)

Данни за производството пред EUIPO

Спорна марка: словна марка SCHUTZ — заявка за регистрация № 15 723 265

Обжалвано решение: решение на четвърти апелативен състав на EUIPO от 12 февруари 2018 г. по преписка R 661/2017-4

Искания

Жалбоподателят моли Общия съд:

- да отмени обжалваното решение,
- да осъди EUIPO да заплати съдебните разноски.

Изложено основание

— нарушение на член 7, параграф 1, букви а) и б) и параграф 2 от Регламент № 2017/1001

Жалба, подадена на 26 април 2018 г. — Roxtec/EUIPO — Wallmax (Изображение на черен квадрат, съдържащ седем концентрични сини кръга)

(Дело T-261/18)

(2018/C 231/44)

Език на жалбата: английски

Страни

Жалбоподател: Roxtec AB (Карлскрона, Швеция) (представители: J. Olsson и J. Adamsson, lawyers)

Ответник: Служба на Европейския съюз за интелектуална собственост (EUIPO)

Друга страна в производството пред апелативния състав: Wallmax Srl (Милано, Италия)

Данни за производството пред EUIPO

Притежател на спорната марка: жалбоподателят

Спорна марка: фигуративна марка на Европейския съюз, която представлява черен квадрат, съдържащ седем концентрични сини кръга — заявка за регистрация № 14 338 735

Производство пред EUIPO: производство по отмяна

Обжалвано решение: решение на втори апелативен състав на EUIPO от 8 януари 2018 г. по преписка R 940/2017-2

Искания

Жалбоподателят моли Общия съд:

- да отмени обжалваното решение,
- да осъди EUIPO да заплати съдебните разходи, както и разходите в производството пред EUIPO.

Изложено основание

— Нарушение на член 7, параграф 1, буква д), подточка ii) от Регламент № 2017/1001.

Жалба, подадена на 26 април 2018 г. — Meblo Trade/EUIPO — Meblo Int (MEBLO)

(Дело T-263/18)

(2018/C 231/45)

Език на жалбата: английски

Страни

Жалбоподател: Meblo Trade d.o.o. (Загреб, Хърватия) (представител: A. Ivanova, lawyer)

Ответник: Служба на Европейския съюз за интелектуална собственост (EUIPO)

Друга страна в производството пред апелативния състав: Meblo Int, proizvodnja izdelkov za spanje d.o.o. (Нова Горница, Словения)

Данни за производството пред EUIPO

Притежател на спорната марка: другата страна в производството пред апелативния състав

Спорна марка: фигуративна марка на Европейския съюз в черно и червено „MEBLO“ — марка на Европейския съюз № 3 431 731

Производство пред EUIPO: производство по отмяна

Обжалвано решение: решение на четвърти апелативен състав на EUIPO от 27 февруари 2018 г. по преписка R 883/2017-4

Искания

Жалбоподателят моли Общия съд:

— да отмени обжалваното решение.

Изложено основание

— Нарушение на член 58, параграф 1, буква а) от Регламент № 2017/1001.

Жалба, подадена на 27 април 2018 г. — *Wiernacka-Noba/EUIPO — Formata Bogusław Noba (Formata)*

(Дело T-265/18)

(2018/C 231/46)

Език на жалбата: полски

Страни

Жалбоподател: Пона *Wiernacka-Noba* (Александров Лодзки, Полша) (представител: R. Rumpel, адвокат)

Ответник: Служба на Европейския съюз за интелектуална собственост (EUIPO)

Друга страна в производството пред апелативния състав: *Formata Bogusław Noba* (Александров Лодзки, Полша)

Данни за производството пред EUIPO

Притежател на спорната марка: другата страна в производството пред апелативния състав

Спорна марка: фигуративна марка на Европейския съюз със словния елемент „Formata“ — марка на Европейския съюз № 11 529 427

Производство пред EUIPO: производство по обявяване на недействителност

Обжалвано решение: решение на четвърти апелативен състав на EUIPO от 13 февруари 2018 г. по преписка R 2032/2017-4

Искания

Жалбоподателят иска от Общия съд:

— да уважи жалбата като основателна,

— да отмени обжалваното решение в частта, в се отхвърля искането за обявяване на недействителност на марката „Formata“ № 011529427,

- да измени обжалваното решение, като обяви марката „Formata“ № 011529427 за недействителна,
- да измени обжалваното решение в частта относно съдебните разноски,
- да осъди EUIPO да заплати съдебните разноски.

Изложено основание

- Неправилна констатация, че наличието на по-ранно право не е надлежно доказано.

Жалба, подадена на 30 април 2018 г. — Iceland Foods/EUIPO — Íslandsstofa (INSPIRED BY ICELAND)

(Дело T-267/18)

(2018/C 231/47)

Език на жалбата: английски

Страни

Жалбоподател: Iceland Foods Ltd (Дийсайд, Обединено кралство) (представители: S. Malynicz, QC, J. Hertzog, C. Hill и J. Warner, Solicitors)

Ответник: Служба на Европейския съюз за интелектуална собственост (EUIPO)

Друга страна в производството пред апелативния състав: Íslandsstofa (Рейкявик, Исландия)

Данни за производството пред EUIPO

Заявител на спорната марка: другата страна в производството пред апелативния състав

Спорна марка: фигуративна марка на Европейския съюз „INSPIRED BY ICELAND“ — заявка за регистрация № 14 350 094

Производство пред EUIPO: производство по възражение

Обжалвано решение: временно решение на пети апелативен състав на EUIPO от 7 февруари 2018 г. по преписка R 340/2017-5

Искания

Жалбоподателят моли Общия съд:

- да отмени обжалваното решение,
- да осъди EUIPO и другата страна да понесат направените от тях съдебни разноски и да заплатят тези на жалбоподателя.

Изложени основания

- Нарушение на член 71 от Регламент № 2017/1001, доколкото апелативният състав не се е произнесъл по жалбата.
 - Съществено процесуално нарушение с оглед на член 72 от Регламент № 2017/1001, доколкото апелативният състав е действал в противоречие с принципите на процесуална икономия и справедливост, като е решил да върне преписката, за да се провери отново дали за спорната марка са налице абсолютни основания за отказ, а същевременно се е произнесъл предварително по приложимостта на абсолютните основания, без да е изслушал жалбоподателя, нарушавайки по този начин принципа „audi alteram partem“.
-

Жалба, подадена на 27 април 2018 г. — Sandrone/EUIPO — J. Garcia Carrion (Luciano Sandrone)

(Дело T-268/18)

(2018/C 231/48)

Език на жалбата: английски

Страни

Жалбоподател: Luciano Sandrone (Barolo, Италия) (представител: A. Borra, lawyer)

Ответник: Служба на Европейския съюз за интелектуална собственост (EUIPO)

Друга страна в производството пред апелативния състав: J. Garcia Carrion, SA (Jumilla, Испания)

Данни за производството пред EUIPO

Заявител на спорната марка: жалбоподателят

Спорна марка: словна марка на Европейския съюз „Luciano Sandrone“ — заявка за регистрация № 14 416 598

Производство пред EUIPO: производство по възражение

Обжалвано решение: решение на втори апелативен състав на EUIPO от 26 февруари 2018 г. по преписка R 1207/2017-2

Искания

Жалбоподателят моли Общия съд:

- да отмени обжалваното решение,
- да осъди EUIPO да заплати съдебните разноски.

Изложени основания

- Липса на доказателства за реално използване на по-ранната марка в съответствие с член 42, параграфи 2 и 3 от Регламент № 2017/1001.
- Нарушение на член 8, параграф 1, буква б) от Регламент № 2017/1001.

Жалба, подадена на 2 май 2018 г. — Inditex/EUIPO — Ffauf (ZARA)

(Дело T-269/18)

(2018/C 231/49)

Език на жалбата: испански

Страни

Жалбоподател: Industria de Diseño Textil, SA (Inditex) (Артейхо, Испания) (представители: G. Macías Bonilla, G. Marín Raigal и E. Armero Lavie, адвокати)

Ответник: Служба на Европейския съюз за интелектуална собственост (EUIPO)

Друга страна в производството пред апелативния състав: Ffauf SA (Люксембург, Люксембург)

Данни за производството пред EUIPO

Заявител на спорната марка: жалбоподателят

Спорна марка: словна марка на Европейския съюз „ZARA“ — заявка за регистрация № 8 929 952

Производство пред EUIPO: производство по възражение

Обжалвано решение: решение на пети апелативен състав на EUIPO от 2 февруари 2018 г. по съединени преписки R 359/2015-5 и R 409/2015-5

Искания

Жалбоподателят моли Общия съд:

- да отмени обжалваното решение в частта, в която след като се отхвърля жалбата на жалбоподателя и частично се уважава тази на встъпилата страна, е отхвърлена заявката за словна марка на Европейския съюз „ZARA“ № 8 929 952 за следните стоки и услуги: клас 29 — консервирани, замразени, сушени, варени и печени плодове и зеленчуци, желета, конфитюри и компоти, млечни произведения, хранителни масла и мазнини; клас 30 — ориз, тапиока, саго, брашно и произведения от зърнени храни, хляб, сладкиши и захарни изделия, мая, бакпулвер, сол, горчица, оцет, сосове (подправки), подправки, оризови закуски; клас 31 — пресни зеленчуци; клас 32 — пресни сокове; клас 35 — продажба на дребно и на едро в търговски обекти, чрез световни компютърни мрежи, по каталог, по пощата, по телефона, чрез радио и телевизия и други електронни средства на консервирани, замразени, сушени, варени и печени зеленчуци, хранителни масла, ориз, брашно и произведения от зърнени храни, хляб, оцет, сосове (подправки); клас 43 — ресторантьорство, ресторанти на самообслужване, закувални,
- да осъди EUIPO и евентуално встъпилата страна (Ffauf SA) да заплатят съдебните разноски по настоящото производство пред Общия съд,
- да осъди възразяващата страна, FFAUF, S.A, да заплати разноските, направени в производството пред пети апелативен състав на EUIPO по съединени преписки R 359/2015-5 и R 409/2015-5.

Изложени основания

- Нарушение на член 15, параграф 1 и член 42, параграфи 2 и 3 от Регламент № 207/2009 и на правило 22, параграфи 2 и 3 от Регламент № 2868/95.
- Нарушение на член 8, параграф 1, буква б) от Регламент № 207/2009.

Жалба, подадена на 3 май 2018 г. — Mauritsch/INEA

(Дело T-271/18)

(2018/C 231/50)

Език на производството: английски

Страни

Жалбоподател: Walter Mauritsch (Виена, Австрия) (представители: S. Rodrigues и A. Champetier, адвокати)

Ответник: Изпълнителна агенция за иновации и мрежи (INEA)

Искания на жалбоподателя

Жалбоподателят иска от Общия съд:

- да отмени, първо, решението на ответника от 24 януари 2018 г., с което е отхвърлена жалбата, подадена от жалбоподателя по административен ред на 4 октомври 2017 г., и второ, решението на ответника от 2 август 2017 г., с което е отхвърлено искането на жалбоподателя за обезщетение, предявено на 10 април 2017 г.,
- да осъди ответника да изплати на жалбоподателя обезщетение за имуществените вреди, които същият твърди, че е претърпял в резултат от противоправното поведение на ответника, представляващи неполучено обезщетение за безработица за максимум три години, заедно със съответните лихви; и

— да осъди ответника да заплати направените от жалбоподателя съдебни разноски.

Основания и основни доводи

Като основание за жалбата си жалбоподателят посочва това, че ответникът не му предоставил подходяща и ясна информация какви са осигурителните му права в случай, че откаже да подпише споразумение за подновяване на договора. Жалбоподателят твърди, че е нямало как да знае, че отказът му да подпише договора ще се разглежда като заявление за напускане. Така жалбоподателят бил лишен от информация, а ответникът не изпълнил задължението си за полагане на грижа и нарушил принципа на добра администрация, закрепен в член 41 от Хартата на основните права на Европейския съюз.

Жалба, подадена на 27 април 2018 г. — Julius-K9/EUIPO — El Corte Inglés (K9 UNIT)

(Дело T-276/18)

(2018/С 231/51)

Език на жалбата: английски

Страни

Жалбоподател: Julius-K9 Zrt (Сигетсентмиклош, Унгария) (представител: G. Jambrik, адвокат)

Ответник: Служба на Европейския съюз за интелектуална собственост (EUIPO)

Друга страна в производството пред апелативния състав: El Corte Inglés, SA (Мадрид, Испания)

Данни за производството пред EUIPO

Заявител на спорната марка: жалбоподателят

Спорна марка: фигуративна марка на Европейския съюз „K9 UNIT“ — заявка за регистрация № 14 590 831

Производство пред EUIPO: производство по възражение

Обжалвано решение: решение на втори апелативен състав на EUIPO от 22 февруари 2018 г. по преписка R 1432/2017-2

Искания

Жалбоподателят моли Общия съд:

— да отмени обжалваното решение,

— да осъди EUIPO да заплати съдебните разноски.

Изложено основание

— Нарушение на член 8, параграф 1, буква б) от Регламент № 2017/1001.

Жалба, подадена на 4 май 2018 г. — Zitro IP/EUIPO (PICK & WIN MULTISLOT)

(Дело T-277/18)

(2018/С 231/52)

Език на производството: испански

Страни

Жалбоподател: Zitro IP Sàrl (Люксембург, Люксембург) (представител: A. Canela Giménez, адвокат)

Отговорник: Служба на Европейския съюз за интелектуална собственост (EUIPO)

Данни за производството пред EUIPO

Спорна марка: фигуративна марка на Европейския съюз „PICK & WIN MULTISLOT“ — заявка за регистрация № 16 071 946

Обжалвано решение: решение на четвърти апелативен състав на EUIPO от 14 март 2018 г. по преписка R 978/2017-4

Искания

Жалбоподателят моли Общия съд:

- да отмени обжалваното решение,
- да осъди EUIPO да заплати съдебните разноски.

Изложено основание

- Нарушение на член 7, параграф 1, буква б) от Регламент № 2017/1001.

Жалба, подадена на 30 април 2018 г. — Alliance Pharmaceuticals/EUIPO — AxiCorp (AXICORP ALLIANCE)

(Дело T-279/18)

(2018/C 231/53)

Език на жалбата: английски

Страни

Жалбоподател: Alliance Pharmaceuticals Ltd (Уилтшър, Обединено кралство) (представител: M. Edenborough, QC)

Отговорник: Служба на Европейския съюз за интелектуална собственост (EUIPO)

Друга страна в производството пред апелативния състав: AxiCorp GmbH (Фридрихсдорф (Таунус), Германия)

Данни за производството пред EUIPO

Притежател на спорната марка: другата страна в производството пред апелативния състав

Спорна марка: посочваща Европейския съюз международна регистрация на марката „AXICORP ALLIANCE“ — посочваща Европейския съюз международна регистрация № 1 072 913

Производство пред EUIPO: производство по възражение

Обжалвано решение: решение на пети апелативен състав на EUIPO от 7 февруари 2018 г. по преписка R 1473/2017-5

Искания

Жалбоподателят моли Общия съд:

- да отмени обжалваното решение,
- при условията на евентуалност, да измени обжалваното решение на пети апелативен състав в смисъл, че преписката се връща на отдела по споровете за ново разглеждане на възражението по член 8, параграф 1, буква б) и член 8, параграф 5, както и на възражението по член 8, параграф 4,

- да осъди EUIPO да плати на жалбоподателя разноските му, свързани с настоящото производство и с производството пред апелативния състав. При условията на евентуалност, ако другата страна вземе участие в производството, да осъди ответника и встъпилата страна да заплатят солидарно на жалбоподателя разноските му, свързани с настоящото производство и с производството пред апелативния състав.

Изложени основания

- Нарушение на член 8, параграф 1, буква б) от Регламент № 2017/1001,
- Апелативният състав неправилно съставил спецификациите на по-ранните регистрирани марки и поради това приел, че представените доказателства не установяват реално използване на включените в тези спецификации стоки.

Жалба, подадена на 4 май 2018 г. — M. I. Industries/EUIPO — Natural Instinct (Nature's Variety Instinct)

(Дело T-287/18)

(2018/C 231/54)

Език на жалбата: английски

Страни

Жалбоподател: M. I. Industries, Inc. (Линкълн, Съединени щати) (представители: M. Montañá Mora, S. Sebe Marin, lawyers)

Ответник: Служба на Европейския съюз за интелектуална собственост (EUIPO)

Друга страна в производството пред апелативния състав: Natural Instinct Ltd (Кимбърли, Обединено кралство)

Данни за производството пред EUIPO

Заявител на спорната марка: жалбоподателят

Спорна марка: фигуративна марка на Европейския съюз „Nature's Variety Instinct“ — заявка за регистрация № 14 290 647

Производство пред EUIPO: производство по възражение

Обжалвано решение: решение на пети апелативен състав на EUIPO от 6 март 2018 г. по преписка R 1659/2017-5

Искания

Жалбоподателят моли Общия съд:

- да отмени обжалваното решение,
- да осъди EUIPO, а евентуално и възразяващата страна, да заплатят солидарно всички съдебни разноски.

Изложено основание

- Нарушение на член 8, параграф 1, буква б) от Регламент № 2017/1001
-

Жалба, подадена на 4 май 2018 г. — M. I. Industries/EUIPO — Natural Instinct (NATURE'S VARIETY INSTINCT)**(Дело T-288/18)**

(2018/C 231/55)

*Език на жалбата: английски***Страни**

Жалбоподател: M. I. Industries, Inc. (Линкълн, Небраска, Съединени щати) (представители: M. Montañá Mora и S. Sebe Marin, lawyers)

Ответник: Служба на Европейския съюз за интелектуална собственост (EUIPO)

Друга страна в производството пред апелативния състав: Natural Instinct Ltd (Кимбърли, Обединено кралство)

Данни за производството пред EUIPO

Заявител на спорната марка: жалбоподателят

Спорна марка: словна марка на Европейския съюз „NATURE'S VARIETY INSTINCT“ — заявка за регистрация № 14 290 589

Производство пред EUIPO: производство по възражение

Обжалвано решение: решение на пети апелативен състав на EUIPO от 28 февруари 2018 г. по преписка R 1658/2017-5

Искания

Жалбоподателят моли Общия съд:

- да отмени обжалваното решение,
- да осъди EUIPO, а евентуално и възразяващата страна, да заплатят солидарно всички съдебни разноски.

Изложено основание

- Нарушение на член 8, параграф 1, буква б) от Регламент № 2017/1001.

Жалба, подадена на 4 май 2018 г. — Agmin Italy/Комисия**(Дело T-290/18)**

(2018/C 231/56)

*Език на производството: италиански***Страни**

Жалбоподател: Agmin Italy SpA (Верона, Италия) (представители: F. Guardascione, avvocato)

Ответник: Европейска комисия

Искания на жалбоподателя

Жалбоподателят иска от Общия съд:

- Като главно искане да установи и прогласи недействителността и/или невалидността и/или неефективността и/или липсата на обжалваното решение поради нарушение на закона, нарушение на принципа на разделяне на функцията по разследване и функцията по вземане на решения, нарушение на принципа на състезателност, превишаване на правомощия под формата на изопачаване и на неправилна оценка на фактите, явна нелогичност и явна противоречивост, липса на разследване и неравно третиране, както и — на всички изложени основания — на всеки предходен или последващ акт и във всички случаи на всеки акт, който е координиран и/или свързан с обжалваното решение, с всички произтичащи от закона последици,
- При всички положения да отмени Решение DG NEAR от 7 март 2018 г. (ARES — 2018 — 1288022), нотифицирано на 9 март 2018 г., в частта, обжалвана с настоящата жалба, и следователно да отмени съответните санкции,
- При условията на евентуалност, да отмени или намали санкцията, наложена на Agmin, тъй като е прекомерна и непропорционална спрямо действителното поведение на Agmin,
- Отново при условията на евентуалност, да установи, че описаните факти позволяват реабилитацията на Agmin по смисъла на член 106, параграф 9 от Регламент № 966/2012,
- Да осъди ответника да заплати съдебните разноски.

Основания и основни доводи

Жалбата е подадена срещу решението на Европейската комисия от 7 март 2018 г. (ARES — 2018 — 1288022) — както и срещу публикуването му на интернет сайта на Комисията — за изключване на жалбоподателя от участие в процедурите за възлагане на обществени поръчки, финансирани от бюджета на Европейския съюз и от Европейския фонд за развитие, за максималния срок от три години, предвиден в член 106, параграф 14, буква в) от Регламент № 966/2012⁽¹⁾, поради недоставянето на поръчаните стоки (лотове 9 и 11) в уговорените в договор за доставка ENPI/2014/351-804 срокове и поради това, че гаранцията (гаранция за предварително финансиране на стойност от 89 430,71 EUR), която Agmin е предоставило на възлагащия орган на 19 ноември 2014 г, не е била заменена. Тази гаранция е издадена от институция, която, съгласно получената от Banca d'Italia информация, има право да издава гаранции само в полза на банки и финансови институции, които могат да отпускат кредити, но не и в полза на други лица и образувания като възлагащия орган.

В подкрепа на жалбата си жалбоподателят изтъква три основания.

1. Превишаване на правомощия, изразяващо се по-специално в нарушение на принципа за разделяне на функцията по разследване и функцията по вземане на решения, в противоречиви действия, в явна нелогичност и в липсата на мотиви.
2. Нарушение и/или неправилно прилагане на „principles of European Contract Law 2002“ [принципи на европейското договорно право, 2002 г.], приложими на основание член 41 от общите условия на договора.
3. Нарушение на принципа на пропорционалност на санкциите по смисъла на член 5 ДЕС, тъй като Европейската комисия е наложила на Agmin максималната санкция от три години.

Жалбоподателят твърди по-специално, че обжалваното решение уврежда правата му, тъй като при приемането му Комисията не е отчела надлежно факта, че липсата на доставка е причинена главно — или при условията на евентуалност — е съпричинена от възлагащия орган, който произволно и необосновано е отказал да замени доставчика на стоките с друг производител, който е заявил готовност да достави стоки със същото или по-високо качество от посоченото в техническите спецификации на обявлението за обществена поръчка.

⁽¹⁾ Регламент (ЕС, Евратом) № 966/2012 на Европейския парламент и на Съвета от 25 октомври 2012 година относно финансовите правила, приложими за общия бюджет на Съюза и за отмяна на Регламент (ЕО, Евратом) № 1605/2002 на Съвета (ОВ L 298 от 26.10.2012 г.).

Жалба, подадена на 7 май 2018 г. — Biedermann Technologies/EUIPO (Compliant Constructs)

(Дело T-291/18)

(2018/C 231/57)

*Език на производството: немски***Страни**

Жалбоподател: Biedermann Technologies GmbH & Co. KG (Донауешинген, Германия) (представител: A. Jacob, Rechtsanwalt)

Ответник: Служба на Европейския съюз за интелектуална собственост (EUIPO)

Данни за производството пред EUIPO

Спорна марка: словна марка на Европейския съюз „Compliant Constructs“ — заявка за регистрация № 16 125 461

Обжалвано решение: решение на четвърти апелативен състав на EUIPO от 5 март 2018 г. по преписка R 1626/2017-4

Искания

Жалбоподателят моли Общия съд:

- да отмени обжалваното решение и да разпреди регистрацията,
- да осъди EUIPO да заплати съдебните разноски.

Изложени основания

- Нарушение на член 7, параграф 1, букви б) и в) от Регламент (ЕС) № 2017/1001 на Европейския парламент и на Съвета,
- Нарушение на член 7, параграф 2 от Регламент (ЕС) № 2017/1001 на Европейския парламент и на Съвета.

Жалба, подадена на 7 май 2018 г. — Polskie Linie Lotnicze „LOT“/Комисия

(Дело T-296/18)

(2018/C 231/58)

*Език на производството: полски***Страни**

Жалбоподател: Polskie Linie Lotnicze „LOT“ S.A. (Варшава, Полша) (представител: M. Jeżewski, adwokat)

Ответник: Европейска комисия

Искания на жалбоподателя

Жалбоподателят иска от Общия съд:

- да отмени решението на Европейската комисия,
- да осъди Комисията да заплати съдебните разноски в производството пред Общия съд.

Основания и основни доводи

В подкрепа на жалбата си жалбоподателят излага седем основания.

1. С първото основание се твърди, че Комисията е нарушила разпоредбите на Договора, доколкото засягат и уреждат пряко или непряко условията за изразяване на съгласие за сливането на предприятия, и по-специално членове 101 и 102 от Договора и разпоредбите за тяхното прилагане, включително член 6, параграф 1, буква б), член 2, параграф 1 и член 2, параграф 2 от Регламент 139/2004 посредством непроведенето на пълна оценка на неблагоприятните последици от концентрацията от гледна точка на конкуренцията, и по-специално на последиците от нея за съответните пазари, определени по модела „начална точка — крайна точка“. Оценката на концентрацията по модела „начална точка — крайна точка“ водела до установяването на редица нарушения на конкуренцията, произтичащи от нея.
2. С второто основание се твърди, че Комисията неправилно е оценила последиците от концентрацията относно възможността за предоставяне на услуги за въздушен пътнически транспорт и относно летищата, засегнати от концентрацията, с което е допуснала сериозна и очевидна грешка в оценката. Надлежащият анализ на концентрацията трябвало да доведе до извода, че осъществяването ѝ ще породи редица отрицателни последици за конкуренцията, включително възникване на господстващо положение за Lufthansa на определени летища.
3. С третото основание се твърди, че Комисията е нарушила Регламент 95/93 поради нарушение на принципите на неутралитет, прозрачност и недопускане на дискриминация при определянето на слотовете на някои летища.
4. С четвъртото основание се твърди, че Комисията е нарушила Насоките относно оценката на хоризонталните сливания, тъй като не е проверила дали твърдяното увеличаване на ефективността в резултат от сделката противодейства на отрицателните последици от нея за конкуренцията.
5. С петото основание се твърди, че Комисията е нарушила разпоредбите на Договора и разпоредбите за тяхното прилагане поради наложените на Lufthansa задължения, които не противодействат на същественото нарушение на конкуренцията в резултат от сделката.
6. С шестото основание се твърди, че Комисията е нарушила разпоредбите на Договора, и по-специално член 107, параграф 1 ДФЕС, и разпоредбите за тяхното прилагане, тъй като не е взела предвид нарушението на конкуренцията на вътрешния пазар в резултат от сделката в контекста на предоставената на Air Berlin държавна помощ.
7. Със седмото основание се твърди, че Комисията е нарушила член 296 ДФЕС поради изложените недостатъчни мотиви за нейното решение.

Жалба, подадена на 13 май 2018 г. — Yanukovych/Съвет

(Дело T-300/18)

(2018/C 231/59)

Език на производството: английски

Страни

Жалбоподател: Viktor Feodorovich Yanukovych (Ростов на Дон, Русия) (представител: T. Beazley, QC)

Ответник: Съвет на Европейския съюз

Искания на жалбоподателя

Жалбоподателят иска от Общия съд:

- да отмени Решение (ОВППС) 2018/333 на Съвета от 5 март 2018 г. ⁽¹⁾ и Регламент за изпълнение (ЕС) 2018/326 на Съвета от 5 март 2018 г. ⁽²⁾ в частта, в която засягат жалбоподателя, и
- да осъди Съвета да понесе съдебните разноски.

Основания и основни доводи

В подкрепа на жалбата си жалбоподателят излага седем основания.

1. Първото основание е, че жалбоподателят не отговарял на приложимите към съответния момент критерии за вписване в списъка. Съветът на Европейския съюз не разгледал надлежно всички предоставени му документи, а подходил към тях твърде селективно. Доводите в подкрепа на това основание били следните: по отношение на жалбоподателя се водело само досъдебно разследване, по което обаче нямало никакво развитие, така че това обстоятелство очевидно било недостатъчно за удовлетворяване на изискваните критерии, а документите, въз основа на които Съветът оставил името му в списъка, били изцяло неотнормисими, противоречиви, неверни и неподкрепени от каквито и да било доказателства.
2. Второто основание е, че Съветът допуснал явни грешки в преценката, като наложил на жалбоподателя спорните мерки. Като отново вписал жалбоподателя в списъка въпреки очевидното несъответствие между „изложението на мотивите“ и релевантните критерии Съветът допуснал явна грешка. Мотивите, изложени в подкрепа на първото основание, били освен това относими и за второто основание.
3. Третото основание е, че Съветът не изпълнил задължението си за мотивиране. Съветът не посочил специфични и конкретни съображения за вписването на жалбоподателя. „Изложението на мотивите“ за вписването на жалбоподателя в шестото решение за изменение и в шестия регламент за изменение съдържащо (освен неправилни) стереотипни, неподходящи и недостатъчно конкретизирани мотиви.
4. Четвъртото основание е, че правото на защита на жалбоподателя било нарушено и/или че той бил лишен от ефективна съдебна защита. По-специално Съветът не изслушал надлежно жалбоподателя, преди отново да го впише, като не му предоставил подходяща или справедлива възможност да поправи грешки или да предостави доказателства, свързани с личното му положение. На нито един етап на Съвета/жалбоподателя не били предоставени сериозни, достоверни или конкретни доказателства, обосноваващи налагането на ограничителните мерки.
5. Петото основание е липса на подходящо правно основание за приемането на шестите по ред актове за изменение. Доводите в подкрепа на това основание били следните: а) условията Съветът да се основе на член 29 ДЕС не били изпълнени от шестите по ред актове за изменение. По-специално: i) изрично посочените от Съвета цели били просто неясни твърдения, ii) основанието не отговаряло на изисквания при настоящите обстоятелства стандарт за съдебен контрол и iii) налагането на ограничителни мерки в действителност подкрепяло и легитимирало действията на новия режим в Украйна, които сами по себе си нарушавали правото на защита и върховенството на закона и водели до систематични нарушения на правата на човека, б) не били изпълнени условията за позоваване на член 215 ДФЕС, тъй като нямало валидно решение по дял V, глава 2 от ДЕС, в) липсвала достатъчна връзка за целите на позоваване на член 215 ДФЕС срещу жалбоподателя.
6. Шестото основание е, че Съветът злоупотребил с правомощията си. С прилагането на шестите по ред актове за изменение Съветът по същество искал да спечели благоволенията на настоящия режим в Украйна (така че Украйна да продължи да поддържа по-тесни връзки с Европейския съюз), а не да следва посочените в тези актове цели и принципи. Критериите за вписване отговаряли на вписването се в целта на Съвета предоставяне на извънредно и изключително правомощие.

7. Седмото основание е нарушение на правата на собственост на жалбоподателя, предвидени в член 17, параграф 1 от Хартата на основните права на Европейския съюз, тъй като по-специално ограничителните мерки представлявали неоснователно и непропорционално ограничение на тези права, поради това че: i) нищо не сочело, че средствата, за които се твърдяло, че са присвоени от жалбоподателя, били прехвърлени извън Украйна, и ii) не било нито необходимо, нито целесъобразно да се замразяват всички активи на жалбоподателя, след като във висящите наказателни производства по отношение на жалбоподателя властите в Украйна вече били определили размера на твърдените загуби.

- ⁽¹⁾ Решение (ОВППС) 2018/333 на Съвета от 5 март 2018 година за изменение на Решение 2014/119/ОВППС относно ограничителни мерки, насочени срещу определени лица, образувания и органи с оглед на ситуацията в Украйна (ОВ L 63, 2018 г., стр. 48).
- ⁽²⁾ Регламент за изпълнение (ЕС) 2018/326 на Съвета от 5 март 2018 година за прилагане на Регламент (ЕС) № 208/2014 относно ограничителни мерки, насочени срещу определени лица, образувания и органи с оглед на положението в Украйна (ОВ L 63, 2018 г., стр. 5).

Жалба, подадена на 13 май 2018 г. — Yanukovych/Съвет

(Дело T-301/18)

(2018/С 231/60)

Език на производството: английски

Страни

Жалбоподател: Oleksandr Viktorovych Yanukovych (Санкт Петербург, Русия) (представител: Т. Beazley, QC)

Ответник: Съвет на Европейския съюз

Искания на жалбоподателя

Жалбоподателят иска от Общия съд:

- да отмени Решение (ОВППС) 2018/333 на Съвета от 5 март 2018 г. ⁽¹⁾ и Регламент за изпълнение (ЕС) 2018/326 на Съвета от 5 март 2018 г. ⁽²⁾, в частта, в която засягат жалбоподателя, и
- да осъди Съвета да понесе съдебните разноски.

Основания и основни доводи

В подкрепа на жалбата си жалбоподателят излага седем основания.

1. Първото основание е, че жалбоподателят не отговарял на приложимите към съответния момент критерии за вписване в списъка. Съветът на Европейския съюз не разгледал надлежно всички предоставени му документи, а подходил към тях твърде селективно. Доводите в подкрепа на това основание били следните: по отношение на жалбоподателя се водело само досъдебно разследване, по което обаче нямало никакво развитие, така че това обстоятелство очевидно било недостатъчно за удовлетворяване на изискваните критерии, а документите, въз основа на които Съветът оставил името му в списъка, били изцяло неотнормирани, противоречиви, неверни и неподкрепени от каквито и да било доказателства.
2. Второто основание е, че Съветът допуснал явни грешки в преценката, като наложил на жалбоподателя спорните мерки. Като отново вписал жалбоподателя в списъка въпреки очевидното несъответствие между „изложението на мотивите“ и релевантните критерии Съветът допуснал явна грешка. Мотивите, изложени в подкрепа на първото основание, били освен това относими и за второто основание.
3. Третото основание е, че Съветът не изпълнил задължението си за мотивиране. Съветът не посочил специфични и конкретни съображения за вписването на жалбоподателя. „Изложението на мотивите“ за вписването на жалбоподателя в шестото решение за изменение и в шестия регламент за изменение съдържало (освен неправилни) стереотипни, неподходящи и недостатъчно конкретизирани мотиви.

4. Четвъртото основание е, че правото на защита на жалбоподателя било нарушено и/или че той бил лишен от ефективна съдебна защита. По-специално Съветът не изслушал надлежно жалбоподателя, преди отново да го впише, като не му предоставил подходяща или справедлива възможност да поправи грешки или да предостави доказателства, свързани с личното му положение. На нито един етап на Съвета/жалбоподателя не били предоставени сериозни, достоверни или конкретни доказателства, обосноваващи налагането на ограничителните мерки.
5. Петото основание е липса на подходящо правно основание за приемането на шестите по ред актове за изменение. Доводите в подкрепа на това основание били следните: а) условията Съветът да се основе на член 29 ДЕС не били изпълнени от шестите по ред актове за изменение. По-специално: i) изрично посочените от Съвета цели били просто неясни твърдения, ii) основанието не отговаряло на изисквания при настоящите обстоятелства стандарт за съдебен контрол и iii) налагането на ограничителни мерки в действителност подкрепяло и легитимирало действията на новия режим в Украйна, които сами по себе си нарушавали правото на защита и върховенството на закона и водели до систематични нарушения на правата на човека, б) не били изпълнени условията за позоваване на член 215 ДФЕС, тъй като нямало валидно решение по дял V, глава 2 от ДЕС, в) липсвала достатъчна връзка за целите на позоваване на член 215 ДФЕС срещу жалбоподателя.
6. Шестото основание е, че Съветът злоупотребил с правомощията си. С прилагането на шестите по ред актове за изменение Съветът по същество искал да спечели благоволение на настоящия режим в Украйна (така че Украйна да продължи да поддържа по-тесни връзки с Европейския съюз), а не да следва посочените в тези актове цели и принципи. Критериите за вписване отговаряли на вписващото се в целта на Съвета предоставяне на извънредно и изключително правомощие.
7. Седмото основание е нарушение на правата на собственост на жалбоподателя, предвидени в член 17, параграф 1 от Хартата на основните права на Европейския съюз, тъй като по-специално ограничителните мерки представлявали неоснователно и непропорционално ограничение на тези права, поради това че: i) нищо не сочело, че средствата, за които се твърдяло, че са присвоени от жалбоподателя, били прехвърлени извън Украйна, и ii) не било нито необходимо, нито целесъобразно да се замразяват всички активи на жалбоподателя, след като във висящите наказателни производства по отношение на жалбоподателя властите в Украйна вече били определили размера на твърдените загуби.

⁽¹⁾ Решение (ОВППС) 2018/333 на Съвета от 5 март 2018 година за изменение на Решение 2014/119/ОВППС относно ограничителни мерки, насочени срещу определени лица, образувания и органи с оглед на ситуацията в Украйна (ОВ L 63, 2018 г., стр. 48).

⁽²⁾ Регламент за изпълнение (ЕС) 2018/326 на Съвета от 5 март 2018 година за прилагане на Регламент (ЕС) № 208/2014 относно ограничителни мерки, насочени срещу определени лица, образувания и органи с оглед на положението в Украйна (ОВ L 63, 2018 г., стр. 5).

ISSN 1977-0855 (електронно издание)
ISSN 1830-365X (печатно издание)

Служба за публикации на Европейския съюз
2985 Люксембург
ЛЮКСЕМБУРГ

BG